

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ᾠ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 83

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπό πειραματόζωο, μοντέλο ἀντίστασης	σελ. 1
Ποιμαντορική ἐγκύκλιος περὶ οἰκουμενισμοῦ	σελ. 3
Στὸν Σταυρό καὶ στὴν Ἀνάστασι μαζί με τὸν Χριστό	σελ. 7
Εὐχή γιὰ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ στὰ ἀδιέξοδα τῆς πατρίδας μας	σελ. 9
Ἡ ἀγωνία τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης	σελ. 10
Παρελάσεις: Μνήμη ἀγώνων γιὰ πίστη καὶ πατρίδα	σελ. 11
᾽Οσοι ξέκοψαν ἀπὸ τὴ γῆ τους ἔχασαν τὸν δρόμο γιὰ τὴν Ἰθάκη	σελ. 14
᾽Ο Ἑλληνισμὸς πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα	σελ. 16
Ἐπιστολές Ἀναγνωστῶν	σελ. 17
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 20

ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΟ, ΜΟΝΤΕΛΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ο πρώην πρωθυπουργὸς Γιώργος Παπανδρέου, κύριος ὑπεύθυνος γιὰ τὴν βάσει σχεδίου ἐκπτώχευση τῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ ἐκχώρηση τῶν ἐθνικῶν κυριαρχικῶν τῆς δικαιομάτων στοὺς δανειστὲς τῆς τοκογλύφους, ὁμολόγησε πρὶν ἀπὸ τίς ἐκλογές τῆς 6ης Μαΐου ὅτι ἡ Ἑλλάδα χρησίμευσε ὡς πειραματόζωο (!) στὸ πλαίσιο αὐτῶν πού συμβαίνουν στὴν παγκόσμια οἰκονομία.

᾽Ομως μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν

τῆς 6ης Μαΐου ἡ Ἑλλάδα, πού τὴν χρησιμοποιοῦν ὡς πειραματόζωο οἱ «ἀγορές» καὶ ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων, ἐξελίσσεται σὲ μοντέλο ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Νέας Τάξης καὶ τῆς δικτατορίας τῶν ἀγορῶν. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸν ἐξῆς λόγο: Εἶναι πανθομολογούμενο ὅτι τὸ παιχνίδι πού παίζεται στὴν Ἑλλάδα ἔχει καὶ θὰ ἔχει συνέπειες ἄμεσες καὶ γιὰ ἄλλες χῶρες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ νότου, πού ἀποτελοῦν ἐπίσης στόχο τῶν ἀγορῶν, ἀλλὰ θὰ ἔχει συνέπειες καὶ γιὰ τὸ εὐρὼ καὶ

τήν Ε.Ε. στό σύνολό της. Ἐάν οἱ ἀγορές διαλύσουν τήν Ἑλλάδα, θά διαλύσουν πιθανῶς καί τούς ἄλλους. Ὅποτε, μ' αὐτήν τήν ἔννοια, τά συμβαίνουντα στήν Ἑλλάδα ἀποτελοῦν βαρόμετρο γιά τό μέλλον τοῦ εὐρώ καί τῆς Εὐρώπης γενικότερα.

Τό μήνυμα τῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαΐου ἦταν σαφές. Ὁ λαός ἀποδοκίμασε αὐτούς πού εὐθύνονται γιά τό σημερινό κατάντημά του. Οἱ νέοι κυρίως ἄνθρωποι ἔδειξαν μέ τήν ψήφο τους –ή ὅποια ἦταν ἐν πολλοῖς ψήφος διαμαρτυρίας, χωρίς ὅμως αὐτό νά σημαίνει ὅτι δέν ἦταν βαρύνουσας σημασίας πολιτική πράξη– ὅτι πλέον ἔχουν μπουχτίσει καί ἀηδιάσει τό ἄηθες ἦθος τῆς μεταπολίτευσης. Ἀποδοκίμασαν λοιπόν τή διαφθορά, τό ψέμα, τήν ὑποκρισία, τήν κλεπτοκρατία καί τήν ἀτιμωρησία της. Ἐδειξαν ὅτι διψοῦν γιά ἦθος, γνησιότητα, ἀλήθεια, ἐντιμότητα, ἀξίες. Ἀλλά δέν ἔχουν ἀκόμη καί αὐτό πού θά τούς ἐκφράσει ἀπόλυτα. Ἐξ ἄλλου οἱ ἀνθρώπινες ἐλπίδες δέν ὑπάρχει περὶ πτωση κάπου νά μή μᾶς διαψεύσουν. «Μή πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» γράφει ὁ ψαλμωδός Δαβίδ (ψαλμ. 145). Καί «Μακάριος ὁ λαός οὗ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ» (ψαλμ. 143). Μόνον ὁ Χριστός δέν μᾶς διαψεύδει.

Γράφαμε καί στό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Π» ὅτι τό τέλειον δέν εἶναι αὐτοῦ τοῦ κόσμου χαρακτηριστικό. Ὅποτε στίς ἐκλογές ἐπιλέγουμε τό λιγότερο κακό.

Πάντως γιά νά τεθεῖ τό θέμα στή σωστή του διάσταση, πρέπει νά τονίσουμε, γιά ἄλλη

μιά φορά, ὅτι ὁ οικονομικός πόλεμος, πού κάνουν οἱ «ἀγορές» στήν Ἑλλάδα, εἶναι μόνον ἓνα μέρος τοῦ σκηνικοῦ. Ἐξ ἴσου σημαντικές εἶναι οἱ πνευματικές συνιστώσες αὐτοῦ τοῦ ἀδυσώπητου πολέμου. Ἰσχύει αὐτό πού εἶχε πει ὁ Κίρσιγγκερ, ὅτι πρέπει νά χτυπήσουμε τή γλώσσα, τήν πίστη, τήν παράδοση τῶν Ἑλλήνων, μέ δύο λόγια τά πνευματικά τους ἀποθέματα. Ὅπως, φυσικά, χτυποῦν καί τόν κοινωνικό ἴστό, τόν ὅποιο προσπαθοῦν νά καταστρέψουν, μέ ἐργαλεῖο κυρίως τήν ἀθρόα εἴσοδο καί εἰρηνική κατάληψη τῆς Ἑλλάδος ἀπό λαθρομετανάστες.

Ὁ Γερμανός Ὑπουργός Οἰκονομικῶν Βόλφγκανγκ Σόιμπλε παρεμβαίνοντας ὡμά, ὅπως καί πολλοί ἄλλοι πρωτοκλασάτοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, στά ἐσωτερικά τῆς χώρας μας καί ὑποδεικνύοντάς μας τί νά ψηφίσουμε καί ἀπειλώντας μας ἂν δέν τό κάνουμε, εἶπε –ἐν ὄψει τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν τῆς 17ης Ἰουνίου– ὅτι οἱ ἐκλογές αὐτές θά εἶναι οὐσιαστικά δημοψήφισμα γιά νά φανεῖ ἂν οἱ Ἕλληνες προτιμοῦν τό εὐρώ ἢ τή δραχμή. Αὐτό εἶναι τό ἐκδιαστικό δίλημμα μπροστά στό ὅποιο μᾶς θέτουν.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι οἱ ἐκλογές μποροῦν καί πρέπει νά εἶναι ἓνα δημοψήφισμα γιά τό ποιά Εὐρώπη θέλουμε. Τήν Εὐρώπη τῶν τοκογλύφων καί τῆς Νέας Τάξης ἢ τήν Εὐρώπη τῶν λαῶν της, ὅπου κυρίαρχο ρόλο θά πρέπει νά παίξει ἐκεῖ ἡ κοινή χριστιανική μας παράδοση τῆς πρώτης χιλιετίας μέ τίς ἀξίες καί τά προτάγματά της;

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
στόν Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr

Μερικές ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ
ΕΠΙ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

του Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφείμ

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, Τέ-
κνα μου ἐν Κυρίῳ περιπόθητα,

Ὁ νέος ὄσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ
Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς στό μνημειῶδες
ἔργο του «Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Οἰκου-
μενισμός» σημειώνει: «Ὁ Οἰκουμενισμός
εἶναι κοινόν ὄνομα διὰ τούς ψευδοχρι-
στιανισμούς, διὰ τὰς ψευδοεκκλησίας τῆς
Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εὐρίσκεται ἡ
καρδιά ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν
μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπισμό. Ὅλοι δέ αὐτοί
οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλοι αἱ ψευδοεκ-
κλησίαι δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μία αἵρε-
σις παραπλεύρως εἰς τήν ἄλλην αἵρεσιν. Τό
κοινόν εὐαγγελικόν ὄνομά τους εἶναι ἡ πα-
ναίρεσις». Στό ἴδιο μῆκος κύματος ὁ μακα-
ριστός γέροντας Ἀρχιμανδρίτης Χαράλα-
μπος Βασιλόπουλος μᾶς δίνει τήν πραγμα-
τική εἰκόνα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: «Ὁ Οἰκου-
μενισμός εἶναι ἓνα Κίνημα παγκόσμιον τοῦ
Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ καί ἔχει ὡς μοναδικόν
σκοπόν τήν πολιτικήν καί θρησκευτικήν
κατάκτησιν τῆς Οἰκουμένης! Ὁ Οἰκουμε-
νισμός εἶναι μία φοβερά λαΐλαψ, πού προ-
ετοιμάζεται νά ξεθεμελιώσῃ, ὅπως φαντά-
ζεται, τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί
Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.
Εἶναι ἄγριος τυφών τῶν δυνάμεων τοῦ σκό-
τους, πού συγκεντρώνει τήν καταστροφική
του μανία ἐναντίον κυρίως τῆς Ὁρθοδο-
ξίας, μέ τόν σκοτεινό πόθο νά τήν ἐκμηδενί-
σῃ καί νά τήν ἀφανίσῃ». Τέλος, ὁ μακαρι-
στός γέροντας Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος
Μυτιληναῖος ὀνομάζει τόν Οἰκουμενισμό
τελευταῖο πρόδρομο τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὅπως ἡ παγκοσμιοποίηση σέ πολιτι-
κό ἐπίπεδο θέλει νά ἐνώσῃ τόν κόσμο καί
νά κάνει ἓνα παγκόσμιο κράτος, μία πα-

γκόσμια ἠλεκτρονική διακυβέρνηση, ἓνα
παγκόσμιο νόμισμα, μία παγκόσμια οἰκο-
νομία, ἔτσι καί ὁ Οἰκουμενισμός σέ θρη-
σκευτικό ἐπίπεδο θέλει νά ἐνώσῃ ὅλες τίς
θρησκείες (διαθρησκειακός οἰκουμενισμός)
καί ὅλες τίς αἱρέσεις (διαχριστιανικός οἰκου-
μενισμός) σέ μία παγκόσμια θρησκεία, ἀψη-
φώντας καί περιθωριοποιώντας τίς τερά-
στιες γιγαντιαῖες καί χαώδεις δογματικές
διαφορές καί ξεθεμελιώνοντας ἐκ βάθρων
τά δόγματα καί τήν πίστη τῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας. Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι ἡ με-
γαλύτερη ἐκκλησιολογική αἵρεση ὄλων τῶν
ἐποχῶν, ἐπειδή ἐξισώνει ὅλες τίς θρησκείες
καί τίς πίστεις.

Οἱ ρίζες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πρέπει νά
ἀναζητηθοῦν στόν προτεσταντικό χῶρο,
στά μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα. Τότε κάποιες «χρι-
στιανικές ὁμολογίες», βλέποντας τόν κόσμο
νά φεύγει ἀπό κοντά τους λόγω τῆς αὐξα-
νομένης θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας καί τῶν
ὀργανωμένων ἀντιθρησκευτικῶν κινήμα-
των, ἀναγκάσθηκαν σέ μιά συσπείρωση καί
συνεργασία. Αὐτή ἡ ἐνωτική δραστηριό-
τητά τους ἔλαβε ὀργανωμένη πλέον μορφή,
ὡς Οἰκουμενική Κίνηση, τόν 20ο αἰ. Καί
κυρίως τό 1948, μέ τήν ἴδρυση στό Ἄμστερ-
νταμ τῆς Ὀλλανδίας τοῦ λεγομένου Πα-
γκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν –πού
οὐσιαστικά εἶναι Παγκόσμιο Συμβούλιο
τῶν Αἱρέσεων, τοῦ Ἐωσφόρου καί τοῦ ψεύ-
δους, παρά τῶν «Ἐκκλησιῶν»– πού ἐδρεύει
στή Γενεύη.

Ἐνα ἀπό τά μέσα, πού χρησιμοποιεῖ ὁ
Οἰκουμενισμός γιά νά ἐπιτύχει τούς σκο-
πούς του, εἶναι ὁ συγκρητισμός, αὐτός ὁ θα-
νάσιμος ἐχθρός τῆς χριστιανικῆς πίστεως,
τόν ὁποῖο προωθεῖ τό λεγόμενο «Παγκό-

σμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν» ἢ μᾶλλον τό «Παγκόσμιο Συννοθύλευμα τῶν Αἰρέσεων», ὅπως δικαιολογημένα ἔχει χαρακτηρισθεῖ. «*Ὁ συγκρητισμός εἶναι ἡ σχετικοποίηση τῶν θρησκειῶν καί τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν. Εἶναι μία πανοικουμενική θρησκευτική σύνθεση καί σύζευξη τῶν ἀντιθετικῶν καί ἀνόμοιων στοιχείων*».

Ἡ Οἰκουμενισμός κινεῖται σέ δύο ἐπίπεδα· τό πρῶτο σέ διαχριστιανικό καί τό δεύτερο σέ διαθρησκειακό. Ἔτσι ἔχουμε τόν διαχριστιανικό Οἰκουμενισμό καί τον διαθρησκειακό Οἰκουμενισμό, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν δύο ἀπό τίς βασικές κατευθύνσεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τόσο ὁ διαχριστιανικός ὅσο καί ὁ διαθρησκειακός Οἰκουμενισμός εἶναι προβατόσχημοι λύκοι καί Δούρειοι Ἴπποι, πού οὐσιαστικῶς λατρεύουν τά εἰδῶλα, εἴτε τῶν παρατάξεών τους, εἴτε τῶν προσωπικῶν τους παθῶν, εἴτε τῆς λογικοκρατίας, εἴτε τοῦ πολιτικοῦ τους πιστεύματος, εἴτε τῶν φιλοσοφικῶν ἰδεολογημάτων τους. Ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία ἀπορρέει ἀπό τήν ἀποκαλυπτική ἐμπειρία, πού προσφέρει ἡ ἀκτιστή θεία ἐνέργεια τῆς Ἁγίας Τριάδος μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ μέν διαχριστιανικός Οἰκουμενισμός προωθεῖ τήν ἔνωση τῶν διαφόρων χριστιανικῶν «ὁμολογιῶν» (Παπικῶν, Προτεσταντῶν, Ἀγγλικανῶν, Πεντηκοστιανῶν, Μονοφυσιτῶν, μετά τῆς Νύμφης τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας) μέ τό κριτήριο τοῦ δογματικοῦ μινιμαλισμοῦ. Σύμφωνα μέ τήν οἰκουμενιστική ἀρχή τοῦ «διαχριστιανικοῦ δογματικοῦ συγκρητισμοῦ» οἱ δογματικές διαφορές μεταξύ ἑτεροδόξων εἶναι ἀπλῶς τυπικές παραδόσεις κάθε «ἐκκλησίας» καί πρέπει νά παρακάμπτωνται γιά τό καλό τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἐκφράζεται μέ τήν ποικιλία διαφόρων μορφῶν καί ἐκφράσεων. Ὁ δέ διαθρησκειακός Οἰκουμενισμός, θεωρώντας ὅτι σέ ὅλες τίς θρησκείες ὑπάρχουν

θετικά στοιχεῖα, προωθεῖ τήν ἔνωση μεταξύ αὐτῶν καί κυρίως μεταξύ τῶν δῆθεν τριῶν μονοθειστικῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου, τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Μουσουλμανισμοῦ καί τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Μέ λίγα λόγια προωθεῖ τήν λεγόμενη «πανθρησκεία». Σύμφωνα μέ τήν οἰκουμενιστική ἀρχή τοῦ «διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ» πρέπει νά βλέπουμε τά «κοινά θεολογικά σημεῖα», πού ὑπάρχουν σέ ὅλες τίς «μονοθειστικές θρησκείες», ὥστε νά οἰκοδομήσουμε τήν θρησκευτική ἐνότητα τῆς οἰκουμένης.

Λέγει ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος θεολόγος ὅτι, γιά νά σωθεῖ ἓνας ἄνθρωπος, πρέπει νά ἔχει ὀρθή (=ὀρθόδοξη) πίστη καί ὀρθά (=ὀρθόδοξα) ἔργα καί ζωή. Τό ἴδιο γράφει καί ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων στίς «Κατηχήσεις» του.

Ἄν εἶναι δύσκολο νά σωθεῖ ἓνας Ὁρθόδοξος χριστιανός, πού ἀγωνίζεται, πόσο μᾶλλον ἓνας λεγόμενος «χριστιανός», πού ἀνήκει στίς αίρετικές ὁμάδες τοῦ Παπισμοῦ, τῶν Προτεσταντῶν, τῶν Μονοφυσιτῶν, εἶναι δυνατόν νά σωθεῖ; Πῶς νά σωθεῖ ἓνας Μουσουλμάνος, πού πιστεύει ὅτι τό Κοράνιο εἶναι δῆθεν θεόπνευστο, ὅταν αὐτό ἀρνεῖται τόν Τριαδικό Θεό καί τήν Θεότητα τοῦ ἑνσαρκωθέντος Υἱοῦ Του; Πῶς νά σωθεῖ ἓνας Ἰουδαῖος, ἀφοῦ οὔτε τήν Παλαιά Διαθήκη πιστεύει, οὔτε τήν ζεῖ, ἀλλά πιστεύει στό Ταλμούδ καί στήν Καμπάλα, πού εἶναι δαιμονική μαγεία καί σατανολατρεία; Καί γιατί σώνει καί καλά νά θέλουμε ἐμεῖς οἱ πιστεύοντες στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νά συμπροσευχόμαστε καί νά συλλειτουργοῦμε μέ τούς αίρετικούς, ἑτεροδόξους καί τούς ἑτεροθρήσκους;

Δέν βοηθοῦμε νά σωθοῦν ὅλοι οἱ αίρετικοί μέ τό νά λέμε πρὸς αὐτούς ὅτι καί αὐτοί ἔχουν ὀρθό δρόμο, πού ὀδηγεῖ στόν ἴδιο Θεό, ὅμως ἀπό μιά ἄλλη ὁδό, πού εἶναι νόμιμη κι αὐτή, ὅπως ὁ δρόμος, πού ἀκολουθοῦμε οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἐπομένως, ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι μεγάλο ἐμπόδιο στήν ἀληθινή ἔνωση, τήν καταργεῖ καί τήν ἀφανίζει, δείχνει ὅτι εἶναι ἀνώφελη καί ἄχρηστη.

Ἐπομένως, ὁ Οἰκουμενισμός γιά νά ὑλοποιήσει τούς στόχους του, παραθεωρεῖ βασικές ἀρχές τῆς Ὁρθοδοξίας.

Προβάλλει τήν ἀντίληψη τῆς «*Διευρυμένης Ἐκκλησίας*», σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία καί περιλαμβάνει τούς χριστιανούς κάθε «ὁμολογίας», ἀπό τή στιγμή πού δέχθηκαν τό βάπτισμα. Ἔτσι, ὅλες οἱ «χριστιανικές ὁμολογίες» εἶναι μεταξύ τους «Ἀδελφές Ἐκκλησίες». Πρόκειται γιά τήν θεωρία τῆς «*Βαπτισματικῆς θεολογίας*».

Μέσα στό ἴδιο πνεῦμα κινεῖται καί ἡ θεωρία τῆς «*Παγκόσμιας ὁρατῆς Ἐκκλησίας*». Ἡ Ἐκκλησία, πού ὑφίσταται τάχα «ἀόρατα» καί ἀπαρτίζεται ἀπό ὅλους τούς χριστιανούς, θά φανερωθεῖ καί στήν ὁρατή της διάσταση μέ τίς κοινές ἐνωτικές προσπάθειες. Τίς ἀντιλήψεις αὐτές ἐπηρέασε καί ἡ προτεσταντική θεωρία τῶν κλάδων, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνα «δένδρο» μέ «κλαδιά» ὅλες τίς «χριστιανικές ὁμολογίες», καθεμιά ἀπό τίς ὁποῖες κατέχει ἕνα μόνο μέρος τῆς ἀληθείας.

Ἄς προστεθεῖ, ἐπίσης, καί ἡ θεωρία τῶν «*δύο πνευμόνων*», πού ἀναπτύχθηκε μεταξύ ὀρθοδόξων οἰκουμενιστῶν καί παπικῶν. Σύμφωνα μέ αὐτήν, Ὁρθοδοξία καί Παπισμός εἶναι οἱ δύο πνεύμονες, μέ τούς ὁποίους ἀναπνέει ἡ Ἐκκλησία. Γιά νά ἀρχίσει τάχα νά ἀναπνέει ὀρθά καί πάλι, θά πρέπει οἱ δύο πνεύμονες νά συγχρονίσουν τήν ἀναπνοή τους.

Οἱ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων καί τῶν παπικῶν οἰκουμενιστές πιστεύουν ὅτι ὁ Παπισμός μέ τή λογικοκρατία καί τόν φιλοσοφικό στοχασμό εἶναι συμπλήρωμα ἀπαραίτητο στή «*διηρημένη χριστιανοσύνη*», καί ὁ μυστικισμός τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος συμπληρώνει τόν στοχασμό τοῦ Παπισμοῦ.

Καί ἡ Ὁρθοδοξία καί ὁ Παπισμός εἶναι δύο ἕξ ἴσου νόμιμες παραδόσεις τῆς μίας καί ἀδιαίρετης ἀρχαίας ἡνωμένης Ἐκκλησίας. Γιά νά λειτουργήσει σωστά ὁ ὀργανισμός τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νά ἐνωθοῦν καί πάλι οἱ «*δύο ἀδελφές Ἐκκλησίες*», ἡ Ὁρθοδοξία καί ὁ Παπισμός, ἀφοῦ καθαρίσουν τήν ἱστορική μνήμη ἀπό τά λάθη, τίς παραλείψεις, τούς τυχόν πολέμους, πού ἔγιναν μεταξύ ὀρθοδόξων καί παπικῶν τήν τελευταία χιλιετία καί νά ξεκινήσει μιά νέα ἐποχή, νέα τάξη πραγμάτων μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, πού θά στηρίζεται στήν ἀμοιβαία ἀγάπη, στήν ἀγαστή συνεργασία σέ θέματα κοινῆς ἐνότητος, μαρτυρίας καί ἱεραποστολῆς στόν σύγχρονο ἐκκοσμικεμένο κόσμο, κοσμοπολιτισμό καί ἀθεϊσμό.

Στήν πραγματικότητα, ὅμως, ὁ Παπισμός θέλει νά ἀπορροφήσει τήν Ὁρθοδοξία μέ τήν ἔνωση τύπου «*Οὐνίας*», πού ἐπιθυμεῖ διακαῶς, κάνοντας ἀνώδυνες γιά τόν Παπισμό ὑποχωρήσεις, πρός τήν πλευρά τῆς Ὁρθοδοξίας.

Γι' αὐτό πρέπει νά ἐνημερώσουμε ὅλοι μας κάθε Ὁρθόδοξο χριστιανό, γιά τά σχέδια τοῦ Παπισμοῦ, πού δέν εἶναι Ἐκκλησία, ἀλλά κράτος, τό Βατικανό. Οὔτε εἶναι ὁ Παπισμός Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία. Δέν εἶναι οὔτε Ρωμαϊκή, οὔτε Καθολική, οὔτε Ἐκκλησία. Δέν ἔχει σχέση μέ τήν Ρωμηοσύνη, οὔτε μέ τήν Ρωμανία. Δέν εἶναι Καθολική, ἀφοῦ χωρίστηκε μόνη της ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τό 1054 μ.Χ. Δέν εἶναι Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἔγινε κράτος, ἀφοῦ ὑπέκυψε στόν τρίτο πειρασμό τοῦ Χριστοῦ. Δέχτηκε ὁ Παπισμός τήν πρόταση τοῦ διαβόλου νά τόν προσκυνήσει καί νά τόν κάνει κοσμικό παντοκράτορα τῆς γῆς. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε ἡ σωστή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε Ρωμηοί, σέ μᾶς ἀνήκει ἡ Ρωμανία, ἡ Ρωμηοσύνη. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, ΚΑΘΟΛΙΚΗ καί Ἀποστολική Ἐκκλη-

σία Του Χριστού, τό ένα καί μοναδικό Του Σῶμα, μέ Κεφαλή Ἐκεῖνον.

Ἐνῶ παγκοσμίως τό σπίτι τοῦ Παπισμοῦ κλονίζεται ἐπικίνδυνα λόγω τοῦ ἀθεϊσμοῦ, τῆς ἐκκοσμηκεύσεως, τῆς αὐτοδικαιώσεως τῶν παπικῶν καί τῆς ἀνηθικότητός τους, μέ τίς χιλιάδες τῶν σκανδάλων παιδεραστίας, πᾶνε δυστυχῶς οἱ Οἰκουμενιστές νά στηρίξουν τόν Παπισμό μέ παραχωρήσεις σέ θέματα πίστεως, παραδόσεως, λατρείας καί διοικήσεως. Γι' αὐτό πρέπει νά προσέξουμε τήν ἐντολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καί ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί». «Ἴδού ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων».

Βασική θέση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι ἐπίσης καί ἡ ἐξῆς: ὅτι δῆθεν ἐπιτρέπεται ἡ συμπροσευχή μεταξύ Ὁρθοδόξων καί αἰρετικῶν ἢ ἀλλοθρήσκων. Σκοπός τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δέν εἶναι νά ἀδειάσει τούς ἱερούς Ναούς ἀπό πιστούς· ἀντίθετα τούς θέλει ἀσφυκτικά γεμάτους, μόνο πού αὐτοί οἱ «πιστοί» θά ἔχουν ὁ καθένας τήν δική του πίστη καί διδασκαλία.

Τέλος στίς μεθόδους, πού χρησιμοποιοεῖ ὁ Οἰκουμενισμός, γιά τήν προσέγγιση τῶν χριστιανῶν, περιλαμβάνεται καί ὁ δογματικός μινιμαλισμός καί ὁ δογματικός μαξιμαλισμός. Ὅσον ἀφορᾷ στόν δογματικό μινιμαλισμό, πρόκειται γιά προσπάθεια νά συρρικνωθοῦν τά δόγματα στά πιά ἀναγκαῖα, σ' ἓνα «μίνιμουμ» (=ἐλάχιστο), προκειμένου νά ὑπερπηδηθοῦν οἱ δογματικές διαφορές μεταξύ τῶν «ὁμολογιῶν» καί νά ἐπέλθῃ ἡ «ένωση τῶν χριστιανῶν». Τό ἀποτέλεσμα ὅμως εἶναι ἡ παραθεώρηση τοῦ δόγματος, ὁ ὑποβιδασμός καί ἡ ἐλαχιστοποίηση τῆς σημασίας του. «Ἔς ἐνωθοῦν», λένε, «οἱ χριστιανοί καί τά δόγματα τά συζητοῦν ἀργότερα οἱ θεολόγοι»! Μέ τήν μέθοδο βέβαια αὐτή τοῦ δογματικοῦ μινιμαλισμοῦ εἶναι ἴσως εὐκόλο νά ἐνωθοῦν οἱ χριστιανοί. Οἱ τέτοιοι «χριστιανοί» ὅμως μπο-

ρεῖ νά εἶναι Ὁρθόδοξοι, δηλ. ἀληθινά χριστιανοί; Ὅσον ἀφορᾷ στόν δογματικό μαξιμαλισμό, ἐννοεῖται ἡ προσπάθεια μερικῶν νά προσθέσουν νέες λέξεις καί ὄρους στό δόγμα, γιά νά ἐρμηνεύεται δῆθεν καλύτερα ἢ πίστη ἢ νά ἐπιδικῶκεται μιᾶ νέα εὐρύτερη ἐρμηνεία.

Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό ὅτι ἡ ἀποδοχή, ἡ ἐγκόλπωση, ἡ υἰοθέτηση τῆς παλαιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τῶν ἀντορθοδόξων θεωριῶν του, ἀπομειώνουν τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἄν σύμφωνα μέ τούς οἰκουμενιστές, ὅλες οἱ ὁμολογίες καί οἱ θρησκείες εἶναι τό ἴδιο, ἂν ὅλοι στόν ἴδιο Θεό πιστεύουμε, ἂν οἱ αἰρέσεις καί οἱ θρησκείες εἶναι διαφορετικοί, ἀλλά ἀποδεκτοί τρόποι προσεγγίσεως τοῦ ἴδιου Θεοῦ, τότε γιατί πέθαναν οἱ ἅγιοι καί οἱ μάρτυρες μας καί γιατί ὁ Θεός χαρίτωσε τά λείψανά τους;

Μιά ἀπό τίς πλεῖστες ἀναντίρρητες Θεϊκές ἀποδείξεις καί Θεοσημεῖες δι' ὅλα τά ἀνωτέρω εἶναι ὁ ἅγιος ἐνδοξος Ἱερομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ Λιθουανός, ἡγούμενος Μικρορωσσίας, τόν ὁποῖον ἐδολοφόνησαν οἱ Παπικοί Οὐνίτες τῆς Πολωνίας, τόν ἔρριξαν σ' ἓνα βόθρο ὅπου παρέμεινε ἐπί 17 χρόνια καί, ὅταν οἱ ὀρθόδοξοι ἀδελφοί μας ἀνέσυραν τό μαρτυρικό του σῶμα, μέσα ἀπό τήν δυσωδία τοῦ βόθρου ἀνεφάνη Χάριτι τοῦ Ζῶντος Θεοῦ, ἀδιαλώδητο, ἀφθαρτο, καί εὐωδιάζον, καί σήμερον ὁ ἅγιος εὐλογοεῖ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας μέ τό ἀφθαρτο, ἀναλλοίωτο καί θαυματουργοῦν λείψανό του καί προσφέρει διῖστορικῶς πλέον καί Αὐτός τήν ἀπάντηση τῶν οὐρανῶν στήν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πού εἶναι ἐφεύρημα καί ἔργο τοῦ βυθίου δρᾶκοντος.

Μετά θερμῶν

ἀγωνιστικῶν καί πατρικῶν εὐχῶν!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΣΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

του Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

«Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν Αἴτιον» (Κανὼν τοῦ Πάσχα).

Νίκησε ὁ Χριστός με τὸν Σταυρό Του τὸν θάνατο καὶ ἐμεῖς γευόμαστε τίς ἀπαρχές τῆς νέας ζωῆς πού ἐξέβλυσε ἀπὸ τὴν λογχευθεῖσα πλευρά Του.

Ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία καὶ δοξολογεῖ τὸν Αἴτιον τῆς νέας βιοτῆς μας, διότι ὁ Χριστός εἶναι ὅλος ἡ ζωὴ μας, εἶναι ἡ Αἰώνιος Ζωὴ μας.

Νικήθηκε ὁ θάνατος, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ νέα ζωὴ, ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν εἴμαστε οὔτε πάντοτε οὔτε ὅλοι μέτοχοι αὐτῆς τῆς ζωῆς. Περιφέρουμε δυστυχῶς τὸν θάνατο, στὸν βαθμό πού τὸν φέρουμε μέσα μας.

Ὅσοι μετέχουμε στό Μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν βάπτισή μας μέχρι τὴν κηδεῖα μας, τόσο ἀντλοῦμε ζωὴ καὶ γινόμαστε ζωὴ. Μεταβάλλεται τὸ θνητὸν τῆς ὑπάρξεώς μας σὲ ἀθανασία. Κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ Χριστός «ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγεγέρθη. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (Β' Κορ. ε' 15-17).

Ὁ κόσμος, ὅσοι δὲν ζοῦνε ἐν Χριστῷ, ὅσοι δὲν εἶναι καινὴ κτίσις, δὲν γνωρίζουν τὸ περιεχόμενο αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος νικητὴς τοῦ θανάτου. Δὲν ὑπῆρξε οὔτε θά ὑπάρξει ἄλλος τρόπος νὰ νικηθῇ ὁ θάνατος, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτόν πού ἐπε-

νόησε ἡ ἀπειρος ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Οἰκειοῦται ὁ ἀθάνατος Λόγος τοῦ Θεοῦ τὸν δικό μας θάνατο καὶ τὸν καταργεῖ με τὴν Ἀνάστασί Του. Προσλαμβάνει τὸν θάνατό μας καὶ μᾶς ἀντιπροσφέρει τὴν ζωὴ.

Ὁ κόσμος πρέπει νὰ γίνῃ σῶμα Χριστοῦ γιὰ νὰ ζήσει. Ὅλοι μας πρέπει νὰ ὑπερβαίνουμε τοὺς καθημερινούς μας θανάτους, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ οὐσία τῆς ὑπάρξεώς μας. Διότι θάνατος δὲν εἶναι μόνο ὁ τερματισμός τῆς βιολογικῆς ἐπιγείου ζωῆς μας. Θάνατος εἶναι καὶ κάθε ἁμαρτία, ὅπως λέγει ἡ θεία Γραφή: «ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ [τοῦ καρποῦ τῆς παρακοῆς], θανάτω ἀποθανεῖσθε» (Γεν. 3' 17). Ὅπως ἐπίσης ζωὴ, ἀληθινὴ ζωὴ, δὲν εἶναι ἡ βιολογικὴ μας ζωὴ ἀλλὰ ὁ Χριστός. Κάθε ἁμαρτία εἶναι ἓνας θάνατος. Κάθε μετάνοια εἶναι ἐπανάκλησις στὴν ζωὴ. Ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας μέσα μας εἶναι νόμος θανάτου πρὸς θάνατον. Ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ νόμος τῆς Χάριτος, εἶναι νόμος ζωῆς πρὸς ζωὴν.

Κόσμος δὲν εἶναι μόνο οἱ ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Κόσμος δυστυχῶς γινόμαστε καὶ ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί στὸν βαθμό πού δὲν ζοῦμε κατὰ Χριστόν. Κόσμος εἶναι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἡ φιλαυτία μας, ἡ φιλαργυρία μας, ἡ φιλαρχία μας, οἱ φιλοδοξίες μας, τὰ πάθη μας, πού στίς ἡμέρες αὐτές περιγράφονται με τὸν ὄρο «διαφθορά».

Ἰδιαίτερα ἐφέτος, μέσα σὲ ἓνα τέτοιο κλίμα πού ὑποδαυλίζει τὴν ἀπαισιοδοξία, τὰ ἐορτολογικὰ γεγονότα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα μᾶς καλοῦν νὰ μιμηθοῦμε τὸν ἀγῶνα ὅλων τῶν τιμίων συνανθρώπων μας πού δὲν ὑπέκνυσαν στοὺς πειρασμούς τῆς «διαφθορᾶς», ἀλλὰ προτί-

μησαν τήν ἐκούσια πτωχεία τῆς ἀρετῆς. Μᾶς καλοῦν πέραν τούτου καί σέ ἀνώτερη βαθμίδα: νά μιμηθοῦμε τόν ὑπέρ ἡμῶν Παθόντα καί ᾽Αναστάντα Χριστό, ὁ ὁποῖος αὐτεξουσίως ὡς ἄνθρωπος, κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο, «ἀντί τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας» (Ἐβρ. ιβ', 2).

Ἐάν ὑποτεθῆ ὅτι ὁ λαός μας εὑρίσκει τόν τρόπο νά ἀνακάμψη οἰκονομικά προδίδοντας τόν Χριστό γιά τριάκοντα ἀργύρια, ἡ ψυχὴ μας δέν θά τό δεχόταν. Θά προτιμοῦσε τόν ἐκούσιο θάνατο μαζί μέ τόν Χριστό.

Εἶναι τραγικές κάποιες διακηρύξεις πολιτικῶν γιά τήν συμμαχία τους καί μέ τόν διάβολο, προκειμένου νά σωθῆ ἡ Πατρίδα.

Ἐὸ λαός μας ξέρει νά ἀνεδαίνη ἐκουσίως στόν σταυρό του μαζί μέ τόν Χριστό. Γιατί μόνο πίσω ἀπό αὐτόν τόν σταυρό βρῖσκεται ἡ ἀνάστασις.

ἘΑναμφίβολα ἡ θλιβερὴ οἰκονομική, κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική καί ἐθνική ἀβεβαιότητα τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἕνας θάνατος. ἘΕνας θάνατος πού τοῦ ἐπιβάλλεται ἀπό ἐκείνους πού θέλουν τόν πνευματικό του ἀφανισμό, ἀπό ἐκείνους πού χρόνια τώρα μεθοδικά τοῦ ἀφήρεσαν τά πνευματικά του ἐρείσματα καί τόν ἀφήσαν μετέωρο, ἀδύναμο, χωρίς πνευματικό δυναμισμό.

ἘὉμως ὁ λαός μας ἔχει ἱστορία. Ἐἔχει γράψει καί ἄλλες πολλές ἡρωϊκές σελίδες σέ παρόμοιες περιστάσεις. Τότε πού εἶχε αὐθεντικά κριτήρια γιά τήν ζωὴ καί τόν θάνατο, γιά τήν τιμὴ καί τήν ὑπόληψι. Τότε πού κέντρο τῆς ζωῆς του ἦταν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός καί ὄχι οἱ τιμές τῶν χρηματιστηριακῶν ἀγορῶν. Τότε πού προτιμοῦσε νά εἶναι φτωχός ἀλλά ὄχι ἄδικος. Τότε πού μποροῦσε νά ζήσει ἐλεύθερος πολιορκημένος χωρίς νά προδώσῃ «ψυχὴ καί Χριστό». Τότε πού μποροῦσε νά γεννήσῃ Νεομάρτυρες καί νά φυλάξῃ τήν Ὁρθόδοξη ψυχὴ του, τό «πολύτιμον τζιβαϊρικόν», ὅπως ἔλεγε ὁ

στρατηγὸς Μακρουγιάννης.

Τίς κρίσιμες ὥρες πού περνᾷ ἡ Πατρίδα μας μποροῦμε αὐτὴ τήν Μεγάλῃ Ἐβδομάδα νά τίς κατανοήσουμε ὡς συνοδοιπορία τῆς μέ τόν Χριστό πρὸς τόν Γολγοθᾶ καί ὡς συσταύρωσι μαζί Του. Μπορεῖ ὁ λαός μας σήμερα νά νοιώθῃ ὅτι σταυρώνεται, ἀλλά στό χέρι του εἶναι νά ὁμολογῆ μαζί μέ τόν εὐγνώμονα ληστή: «ἡμεῖς μέν δικαίως, ἄξια γάρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν οὗτος δέ [ὁ Χριστός] οὐδέν ἄτοπον ἔπραξεν» (Λουκ. κγ' 41). Μπορεῖ τότε νά ἀπευθύνεται μέ θάρρος στόν Χριστό καί νά τοῦ λέγῃ: «Ἰησοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. κγ' 43). Εἶναι βέβαιον ὅτι τότε ὁ Κύριος θά λυτρώσῃ τόν λαό μας ἀπό τήν καταδυναστεία τῶν ἰσχυρῶν, διότι πίσω ἀπό τόν ἐκούσιο Σταυρό τοῦ Γένουσι πάντοτε ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάστασις.

ἘΑδελφοί,

ἘὉ νικητήριος παιάνας τῆς Ἐκκλησίας, τό «Χριστός Ἀνέστη», θά ἠχήσῃ καί ἐφέτος γιά νά συνεχίσῃ τούς δεσμίους τοῦ ἘἌδου. ἘἘλπίζουμε ὅτι ἡ Πατρίδα μας, ἂν καί πολλαπλῶς δεσμία στόν δικό της σύγχρονο ἘἌδη, θά ἀκούσῃ τόν Λυτρωτὴ καί θά τόν ἀκολουθήσῃ σέ μία λαμπρὴ συνανάστασι μαζί Του. ἘὉ Ἀναστάς Κύριος προτείνει τήν παντοδύναμη δεξιὰ Του. ἘἘς τοῦ ἀπλώσουμε ἐμεῖς τό δικό μας χέρι, τήν προσωπική καί συλλογική μας μετάνοια. Θά μᾶς ἀναστήσῃ. ἘὉ σταυρός μας, ὁ σταυρός τῆς Πατρίδος μας, τῶν συμπολιτῶν μας, δέν θά εἶναι τό σκοτεινὸ τέρμα. Θά γίνῃ ἡ χαρὰ μας. Θά γίνῃ ὁ προάγγελος μιᾶς νέας ἐπιγείου βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡ ἀπαρχή, διότι ὄντως ὁ Χριστός Ἀνέστη!

ἘὉ Καθηγούμενος

τῆς Ἐερᾶς Μονῆς ἘΟσίου Γρηγορίου

ἘἉγίου ἘὌρους

† ἘἈρχιμ. Γεώργιος

ἘἉγιον Πάσχα 2012

ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ*

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ζῶντες τίς τραγικές συνέπειες τῆς ἀμαρτωλῆς ζωῆς μας καί τῶν ἀφρόνων πράξεών μας, αἰσθανόμεσθε ὅτι ἔχουμε φθάσει σέ ἀδιέξοδα ἀτομικά καί Ἐθνικά.

Ἀμαρτήσαμε, Κύριε, καί ἀνομήσαμε καί δέν εἴμαστε ἄξιοι νά σηκώσουμε τά μάτια μας καί νά κοιτάξουμε στό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι ἐγκαταλείψαμε τήν ὁδό τῆς δικαιοσύνης Σου καί πορευόμεσθε στά ἀμαρτωλά θελήματά μας. Ἀλλά ἱκετεύουμε τήν ἀνεξιχνίασόν Σου ἀγαθότητα καί παρακαλοῦμέν Σε:

Μνήσθητι, Κύριε, τό γένος ἡμῶν τό Ἑλληνικόν, γιά τό ὅποιο Σύ Κύριε εἶπες θά Σέ δοξάσει, ὅταν κατά τήν ἐπίγεια ζωή Σου Ἑλληνες πρόγονοί μας ζήτησαν νά Σέ δοῦν.

Μνήσθητι, Κύριε, ὅτι στήν Ἑλλάδα πρίν ἀπ' ὅλα τά Ἔθνη ἔλαμψε τό ζωηφόρο φῶς τοῦ Εὐαγγελίου Σου, ὅτι πλήθος Ἁγίων Ἑλλήνων διέδωσε στόν κόσμον τό φῶς τῆς διδασκαλίας Σου καί ὅτι Ἑλληνες Ποιμένες μέ τήν ποιμαντική ράβδο τους ἐξόρισαν τούς αἰρετικούς λύκους ἀπό τήν Ἐκκλησία Σου.

Μνήσθητι, Κύριε, καί ὅτι στήν Ἑλληνική γλῶσσα ἐγράφησαν τά Εὐαγγέλια καί ὅτι ἡ Ἑλληνική γλῶσσα χρησιμοποιήθηκε γιά νά ἐκφραστοῦν οἱ ὑψηλές ἔννοιες τῆς Πίστεώς μας.

Χάριν ὅλων αὐτῶν, ἀλλά καί χάριν τῶν «δέκα» Ἁγίων πού ἀναλογικά ὑπάρχουν σήμερα στήν Πατρίδα μας, ζητοῦμε ἀναξίως καί ταπεινῶς τή σωτήρια ἐπέμβα-

σή Σου, ἐπειδή πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι κατ' ἐξοχήν χρόνος ἐπεμβάσεώς Σου εἶναι τά ἀδιέξοδα τῶν ἀνθρώπων· τά ἀδιέξοδα στά ὅποια ἔχουμε περιέλθει ὡς κράτος καί ὡς Ἔθνος.

Γι' αὐτούς τούς λόγους ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι Σου μέ δάκρυα Σέ θερμοπαρακαλοῦμε. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου καί σῶσε τό Ἔθνος μας διά τό ὄνομά Σου τό Ἅγιον, ἀπό τήν πνευματική, κοινωνική καί οἰκονομική ἐξαθλίωση· ὅποτε θέλεις καί ὅπως ΕΣΥ θέλεις.

Σήκωσέ το ἀπό τήν κοπρίαν τῆς πνευματικῆς δουλείας, σῶσε μας ἀπό τήν «αἰχμαλωσία» καί ὁδήγησέ μας διά τῆς μετανοίας ἀπό τόν σταυρό στήν Ἀνάσταση.

Καί ἐάν οἱ φωνές μας δέν Σέ παρακινοῦν νά μᾶς εὐσπλαγχνιστεῖς, λόγω τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν μας, ἄς Σέ παρακινήσουν οἱ φωνές καί οἱ παρακλήσεις τοῦ πλήθους τῶν Ἁγίων τῆς Πατρίδας μας.

Ἐλπίζουμε, Κύριέ μας καί Θεέ μας, ὅτι ἀνακαινιζόμενοι μέ τή σωτήρια ἐπέμβασή Σου, ὄχι μόνο νά ἀνανήψουμε πνευματικά, ἀλλά καί ὅτι θά ἐπιτρέψεις στό νέο περιούσιο ΕΘΝΟΣ ΣΟΥ, νά συνεχιστεῖ δι' ἡμῶν τό Σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας Σου, ὥστε νά προκύψει μιά μεγάλη Καθολική καί πολύπλευρη Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἀναγέννηση πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου ὀνόματός Σου, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Γένοιτο!

* Τήν Εὐχή αὐτή συνέταξε γνωστός πνευματικός τῆς Θεσσαλονίκης κατά τό ὑπόδειγμα τῆς προσευχῆς τῶν τριῶν παιδῶν τῶν ἐν Βαβυλῶνι. Ὁ πνευματικός αὐτός συνιστᾷ ἐπίσης τήν πραγματοποίηση ἀγρυπνιῶν καί νηστείας, γιά νά βοηθήσει ὁ Θεός νά βγοῦμε ἀπό τά σημερινά ἀδιέξοδα. Ἀριστο θά ἦταν ἡ σύσταση καί ἡ πρωτοβουλία γιά τήν χρήση τοῦ πνευματικοῦ ὄπλου τῆς κοινῆς προσευχῆς νά γίνονταν ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ἢ τοῦλάχιστον ἀπό ἐπιμέρους Μητροπολίτες, ὅσο γίνεται περισσότερους.

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ του Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικού Ἐπιστήμονος

Τελικά για τὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος δέν φταῖνε τόσο οἱ ξένοι, ἀλλά τό κακό μας τό κεφάλι καί τὰ λάθη μας. Ἐξ οἰκείων τὰ θέλη, ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Βάζουμε τὰ χέρια μας καί δγάζουμε μόνοι μας τὰ μάτια μας, λέει σήμερα ὁ λαός μας. Ἡ ἀποθράσυνση τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ στή Θράκη, ἡ παράδοση τῶν Μουσουλμάνων Ἑλλήνων ὑπηκόων στήν ἀγκάλη τῆς Ἔγκυρας καί ἡ ἔλλειψη κινήτρων γιά τήν παραμονή τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἔχουν ἀνοίξει πληγή στή βορειοανατολική ἐσχατιά τῆς πατρίδας μας. Χαρακτηριστική τῶν ἑλληνικῶν σφαλμάτων εἶναι ἡ κραυγή ἀγωνίας καί διαμαρτυρίας, τήν ὁποία διατυπώνουν μέ δημόσια τοποθέτησή τους οἱ τέσσερις Ὁρθόδοξοι Μητροπολίτες τῆς Θράκης καί συγκεκριμένα ὁ Μαρωνεῖας καί Κομοτηνῆς Δαμασκηνός, ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεήμων, ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος καί ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου Δαμασκηνός.

Μέ τήν ἀνακοίνωσή τους, ἡ ὁποία κοινοποιεῖται στόν Ἀρχιεπίσκοπο καί στούς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, οἱ 4 Ἱεράρχες καταγγέλλουν τήν ἀψυχολόγητη τροπολογία τοῦ Ἀναπληρωτῆ Ὑπουργοῦ Περιβάλλοντος, Ἐνέργειας καί Κλιματικῆς Ἀλλαγῆς κ. Νίκου Σηφουνάκη μέ τήν ὁποία τὰ αὐθαίρετα περιουσιακά στοιχεῖα τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας δέχονται μείωση ἐπί τοῦ ἐπιδαλλομένου προστίμου σέ ποσοστό 80% (ὀγδόντα τοῖς ἑκατό). Δηλώνουν δέ τὰ ἑξῆς:

«... 2. Ἡ ὡς ἄνω τροπολογία ψηφίστηκε σέ ὦρα κατά τήν ὁποία ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν βουλευτῶν ἀπουσίαζε ἀπό τό κοινοβούλιο. Ὅσοι δέ παρευρίσκονταν σέ αὐτό μᾶλλον ἦταν βυθισμένοι... λόγω τοῦ

προκεχωρημένου τῆς ὥρας. Ἀναρωτιόμαστε ἂν τέτοιες πρακτικές τιμοῦν τό κοινοβούλιο καί τόν ἑλληνικό λαό κατ' ἐπέκτασιν. Σέ στιγμές πού ὁ λαός μας ἔχει ἀνάγκη ἀπό προβολή ἑνός νέου, διαφορετικοῦ ἤθους, τό κοινοβούλιο δείχνει ὅτι δέν συνειδητοποιεῖ τίς εὐθύνες του.

... 4. Ἀλλά, γιατί κ. Ὑπουργέ, ἂν ὑποθέσουμε πώς τό μέτρο αὐτό εἶναι ὀρθό, νά περιορίζεται ἡ ἐφαρμογή του μόνο στή Θράκη; Ἄν τό μέτρο αὐτό θά ἀνακουφίσει τόν λαό, γιατί νά μήν ἐπεκταθεῖ ἡ ἐφαρμογή του; Γιατί λ.χ. νά μήν ἰσχύει γιά ὅλες τίς ἀκριτικές καί δυσπρόσιτες περιοχές καί γιά ὅλα τὰ ἀκίνητα ὄλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἀνεξαρτήτως θρησκευματος; Γιατί, μέ ἄλλα λόγια, ἐπιχειρεῖτε νά διαφοροποιήσετε τή Θράκη ἀπό τόν ὑπόλοιπο ἐθνικό κορμό; Ἡ Θράκη μᾶς περισσεύει; Εἶναι κάτι ἐξωτικό πού ἀπαιτεῖ εἰδική μεταχείριση;... Δέν ἐρχόμαστε σέ ἀντιδικία μέ τούς συντοπίτες μας Μουσουλμάνους, μέ τούς ὁποίους ἀναπνέουμε τόν ἴδιο ἀέρα, πατᾶμε τὰ ἴδια χόματα καί μοιραζόμαστε τήν κοινή μοίρα τοῦ ἀκριτικοῦ μας τόπου. Ἀπλῶς θέλουμε νά ἐπισημάνουμε πώς γιά τήν ὁμόνοια καί τήν εἰρήνη στήν περιοχή, γιά τήν ἀνάπτυξη καί τήν ἀλληλεγγύη, γιά τήν προκοπή καί τήν πρόοδο, πρωτοβουλίες σάν αὐτή τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καλό θά ἦταν νά μήν εἶχαν ἀναληφθεῖ ποτέ».

Αὐτά καί ἄλλα ἐπισημαίνουν ὀρθότατα καί δημοκρατικότατα οἱ 4 Μητροπολίτες. Ἄλλωστε εἶναι ὀφθαλμοφανές ὅτι ὁ συστηματικός κατήγορος τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου κ. Σηφουνάκη παραβιάζει κατάφωρα τήν ἰσοπολιτεία εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν τῆς Θράκης. Ἐνῶ γιά παράδειγμα ὁ Θανάσης θά πληρώσει τό 100%

του προστίμου για να νομιμοποιήσει τό αυθαίρετό του, ο Μεχμέτ θά πληρώσει μόνο τό 20% για τήν ίδια δουλειά. Δηλαδή τιμωροῦνται οί Χριστιανοί τῆς Θράκης μόνο καί μόνο γιατί δέν εἶναι Μουσουλμᾶνοι. Μοῦ θυμίζει τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας ὅταν κάποιοι Χριστιανοί ἀναγκάζονταν νά ἐξισλαμισθοῦν για νά ἀποφύγουν τή βαρεία φορολογία. Τί ἐπιδιώκουν οί ψευτοπροοδευτικοί τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μέ τέτοια μέτρα; Νά ἀπομακρύνουν ἀπό τή Θράκη τούς Ὀρθοδόξους Ἑλληνες καί νά ἀφήσουν τό τουρκικό Προξενεῖο νά προωθεῖ τήν κοσσοδοποίηση καί αὐτονόμηση τοῦ ἑλληνικοῦ αὐτοῦ ἐδάφους;

Ἕνας Χριστιανός τῆς Θράκης ἔχει καί ἄλλους λόγους νά αἰσθάνεται μειονεκτικά. Πρός ὄφελος τῶν Μουσουλμάνων καταργεῖται τό ἑλληνικό ἀστικό δίκαιο καί ἰσχύει τό ἰσλαμικό οἰκογενειακό δίκαιο παραδιάζοντας τήν ἀρχή τῆς ἰσονομίας. Τά παιδιά τῶν Χριστιανῶν πληρώνουν χρήματα σέ φροντιστήρια καί κοπιάζουν πολύ για νά εἰσαχθοῦν σέ κάποια καλή σχολή τῶν Α.Ε.Ι., ἐνῶ οί μουσουλμανόπαιδες εἰσάγονται ἄνευ ἐξετάσεων μέ ποσοστό μέχρι 0,5% σέ κάθε σχολή. Τοῦτο γίνεται δήθεν για νά μήν πηγαίνουν σέ τουρκικά Πανεπιστήμια, ἀλλά οὐσιαστικά ὁ στόχος δέν ἐπιτυγχάνεται. Μάλιστα για νά ἀποφύγει τίς ἐξετάσεις ὁ νεαρός ἤ ἡ νεαρά τῆς

μουσουλμανικῆς μειονότητας δηλώνει σαφῶς καί ἐνυπογράφως στό μηχανογραφικό δελτίο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὅτι ἀνήκει στή μουσουλμανική μειονότητα. Δηλαδή γράφει τό θρησκευμά του ἐπί δημοσίου ἐγγράφου, κάτι πού ἀπαγορεύεται πλέον για τούς Ὀρθοδόξους Ἑλληνες. Μετά τήν ἀπαράδεκτη ρύθμιση περί τοῦ θρησκευματος στίς ταυτότητες, μέ τήν ὁποία οί κ.κ. Σημίτης, Σηφουνάκης κ.ἄ. ἀπέδειξαν τήν ἀντιπάθειά τους πρός τήν Ἐκκλησία καί τόν μακαριστό Χριστόδουλο, ὑποτίθεται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος σέ δημόσια ἐγγράφα. Κι ὅμως ἐπιτρέπεται μόνο για τούς Μουσουλμάνους τῆς Θράκης ὥστε νά ἀποφύγουν τίς Πανελλήνιες τῶν Α.Ε.Ι. Πάλι ὁ Θανάσης χαμένος καί ὁ Μεχμέτ κερδισμένος.

Στήν ὄλη ἀγωνία τῶν Χριστιανῶν νά προσθέσουμε καί τή χρηματοδότηση τῶν Μουσουλμάνων ἀπό τήν τουρκική Ἀγροτική Τράπεζα Ζιράτ Μπανκασί για νά ἐξαγοράζουν τή γῆ τῶν Χριστιανῶν καί νά τούς διώχνουν ἀπό τήν ἀκριτική αὐτή περιοχή. Φυσικά τεράστιο λάθος εἶναι καί ἡ τουρκοποίηση τῶν Πομάκων, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι Τοῦρκοι, ἀλλά τούς ὑποχρεώνουμε νά μαθαίνουν τουρκικά. Ἐλπίζουμε, για τό καλό ὅλων, στίς προσεχεῖς ἐκλογές νά μήν ἐκλεγοῦν φανατικά ὄργανα τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ στή Θράκη.

ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ: ΜΝΗΜΗ ΑΓΩΝΩΝ ΓΙΑ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ

τοῦ Δημητρίου Νατσιοῦ, Δασκάλου

«Εἶ γάρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδέν ὄν, ἐαυτόν φρεναπατᾶ» (Γαλ. ς' 3). (ἝΟποῖος φαντάζεται πὸς εἶναι κάτι, ἐνῶ δέν εἶναι τίποτε, ἐξαπατᾶ τόν ἑαυτό του).

Πίστευε στό ἔργο της. Θά ἄλλαξε τήν παιδεία. Ἕ Μόνη ἀξιολογή ἀλλαγῆ τῆς θητείας της ἦταν ἡ τελευταία: Ἕ Ἀλλαγῆ ὑπουργείου. Ἕ Ἀπό τά 25 της στήν πολιτική, μέ τήν ἀξία καί τό φιλότιμό της, παφλάζον μηδε-

νικό, καρυκευμένη άσημαντότητα, έπαγγελμα ΠΑΣΟΚ, έχει όλα τά έλαττώματα για νά φτάσει και στό ύπατο άξίωμα τής χώρας. Τώρα ανέλαβε τήν «ανάπτυξη». Όσονούπω νά περιμένουμε τήν σύλληψη και τήν επί χάρτου έφαρμογή του, ενός μεγαλόπνοου σχεδίου για τήν χώρα, πού, δεδαίως, θά όνομαστέι «Νέα Άνάπτυξη». Θα άκουστούν τύμπανα, θά ήγήσουν κουδούνια και κουδουνίστρες, θά άντικρίσουμε τήν ψιμυθιωμένη, παγερή άνικανότητα, δίπλα στον Πρετεντέρη, νά αναλύει τίς όνειροφαντασίες της και...«Καληνύχτα σας. Εύχαριστούμε πού επιλέξατε έμάς για τήν ένημέρωση-έξημέρωσή σας». Τέλος πάντων, **σέβομαι τούς νεκρούς και όταν άκόμη είναι ζωντανοί**, όπως θά έλεγε και ό ποιητής. Κι άν άφιερώνω λίγες άράδες και σπαταλώ τον χρόνο μου στην, περί ής ό λόγος, κυρία «διάβιου...ανάπτυξης» πιά, είναι γιατί θρηνώ και όδύρομαι για τήν άπώλεια. Είχα αρχίσει «νά νιώθω» τά μέτρα της κατά τής Παιδείας. Ήταν μία κάποια λύσις ή τέως.

Τέλος πάντων, άς άσχοληθοΰμε μέ ένα θέμα, πού σίγουρα άπασχολεί τά κυβερνητικά κλιμάκια και ένοχλεί, ένοχλεί πολύ.

Οί παρελάσεις και δή ή επικείμενη τής έθνικης έπετείου. Πρόσφατα στην Ρόδο, επ' ευκαιρία τής άπελευθέρωσης των Δωδεκανήσων, ό λαός «πήρε μέ τίς πέτρες» τό κυβερνολόι. Τρομοκρατημένη ή έπίσημη φαυλοκρατία εκδιώχθηκε κλωτσηδόν από τά έδρανά της. Τά άθηναϊκά ΜΜΕ (Έπιρροής-Έπιβολής-Έκχαυνώσεως-Έκμαυλισμοΰ-Έξαχρειώσεως) «πήραν γραμμή» και στηλίτευσαν τούς «άνεγκέφαλους» πού άμαύρωσαν –κατά τήν γνώμη τους– τον έορτασμό.

Οί παρελάσεις όμως των τοπικών ή έθνικών έπετειών τά τελευταία χρόνια έγιναν πεδίο διχογνωμιών και ιδεολογικής τριβής. Ός συνήθως ή κρατικοδίικαιη, άριστεροφανής ιστοριογραφία –τό νεοταξικό κηφναριό– και ή λοιπή προοδομανής συ-

νοδοιοπορία, άμφισβητέι:

Πρώτον: τήν ιστορικότητα των παρελάσεων

Δεύτερον: Τήν χρησιμότητα των παρελάσεων, τίς όποιες θεωροΰν μεταξικό κατάλοιπο και, έπομένως, είναι έθνικιστική εκδήλωση.

Τρίτον: Τό ζήτημα τής σημαίας. Πρέπει ή όχι νά τήν φέρουν και άλλοδοποι μαθητές;

Τέτατον: Και μέ βάση τά τελευταία γεγονότα τής «μεταμνημονίου» έποχής, μήπως πρέπει νά καταργηθοΰν, για νά μήν αναγκάζονται οί λεπτεπίλεπτοι έπίσημοι νά επιδίδονται άλαφιασμένοι σε άγώνες ταχύτητος, για νά άποφύγουν τίς άρές του κόσμου και τά γιαουρτώματα.

Ός προς τήν ιστορικότητα των παρελάσεων. Μία έλάχιστη νύξη στην «προϊστορία» του θεσμοΰ. Στην αρχαία Ελλάδα οί παρελάσεις γίνονταν σε διάφορες γιορτές προς τιμήν θεοτήτων. Στά Παναθήνια, για παράδειγμα, εν έπίσημω πομπή, παρελάνουσα «ή πόλις», συνόδευε τό πέπλο και τό έθετε επί του ξοάνου τής θεάς Άθηνάς –«του αρχαίου έδους»– στον Παρθενώνα. Στην πομπή έπαιρναν μέρος και στρατιωτικοί: όπλίτες, άρματοδορόμοι και ίππεις, οί όποιοι εκαναν επιδεικτική παρέλαση, όπως αυτό διαπιστώνεται και από τήν άριστουργηματική ζωφόρο του Φειδία.

Στό Βυζάντιο είχαμε τούς θριάμβους. Θρίαμβος όνομαζόταν ή μεγαλοπρεπής ύποδοχή των νικητών αυτοκρατόρων ή στρατηγών, κατόπιν περιφανούς νίκης. Κατά τον «θρίαμβο», παρήλαυνε ό τροπαιοΰχος στρατός, ακολουθούμενος από τούς δορυάλωτους, αιχμαλώτους έχθρους και τά λάφυρα.

Τήν περίοδο τής Έθνεγεργσίας. Ό Παπαφλέσσας μέ τούς άντρειωμένους του σπεύδει προς άπελευθέρωση τής Τριπολιτσάς. Καθ' όδόν περνά μέσα από χωριά, για νά

δώσει θάρρος στό αίματοδαμμένο Γένος. «...Καθώς ἔβλεπαν οἱ Ἕλληνες τάς σημαίας καί τούς στρατιώτας, ἐσήμαινον τῶν ἐκκλησιῶν τά σήμαντρα καί οἱ μὲν ἱερεῖς ἔδγαινον ἐνδεδυμένοι τά ἱερά ἄμφια καί μέ τό Εὐαγγέλιον ἀνά χειρας, οἱ δέ Χριστιανοί ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά ἐπαρακαλοῦσαν τόν Θεόν νά τούς ἐνδυναμώσει. Ὁ Ἄρχιμανδρίτης (σσ. ὁ Παπαφλέσσας) μάλιστα ἐφοροῦσε μίαν περικεφαλαίαν καί διά τοῦτο τόν ἐκύτταζαν μέ πολλήν περιέργειαν οἱ ἄνθρωποι καί τόν ἐδέχοντο μέ μεγάλην ὑποδοχήν. Εἶχε δέ σημαιοφόρον ἕνα καλόγηρο θεόρατο, παπα-Τούρταν ὀνομαζόμενον, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἕνα μεγάλο σταυρόν ὑψηλά εἰς τά χέρια καί ἐπήγαινε μπροστά εἰς τό στράτευμα. Ὁ κόσμος ἐγίνετο τοῖχος καί ἔκαμαν τόν σταυρό τους, καθῶς ἐπέρνα ὁ καλόγηρος μέ τόν σταυρό» (Ἡλ. Οἰκονόμου, «Κείμενα Πίστεως καί Ἐλευθερίας», Ἀθήνα 1985, σελ. 206. Τό περιστατικό διασώζει ὁ Φωτάκος στά «Ἀπομνημονεύματά» του). Ἐδῶ ἔχουμε μία κανονική περιγραφή παρέλασης μέ σημαιοφόρο, καί τόν λαό «νά κάμει τοῖχος», ὅπως ἀκριδῶς γίνεται καί σήμερα στίς παρελάσεις.

Γιά τήν παιδαγωγική χρησιμότητα θά γράψω αὐτό πού βλέπω στούς μαθητές μου. Ἄν μιλήσεις στά παιδιά γιά τούς πατριωτικούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες, γιά τά κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τά ἱερά, μετέχουν στήν παρέλαση μέ καμάρι. Ἐξ ἄλλου οἱ παρελάσεις εἶναι φανέρωση τοῦ «ἐμεῖς», τῆς αἰσθησης τοῦ «συνανήκειν», εἶναι τό ὠραιότερο μάθημα φιλοπατρίας –καί τά ἔθνη λέγονται ἔθνη «ὅταν εἶναι στολισμένα μέ πατριωτικά αἰσθήματα». **Οἱ παρελάσεις εἶναι προσανάμματα μνήμης τῶν ἀγῶνων γιά πατριδα ἑλληνική καί ὄχι πολυπολιτισμικό...παστίσιο.** Ἀκόμη καί ἡ ἐνδυματολογική ὁμοιομορφία ὑποδηλώνει τήν ἐν Ἐπιδαύρῳ διακήρυξη τῶν προγόνων μας ὅτι «ὄλοι οἱ Ἕλληνες εἰσίν ἴσοι ἐνώπιον τῶν

νόμων, ἄνευ τινός ἐξαιρέσεως».

Τήν σημαία τοῦ Παπαφλέσσα, μέ τόν σταυρό, τήν κρατοῦσε ἕνας καλόγηρος, ὁ παπα-Τούρτας, πολεμιστής, φόβητρο τῶν Τουρκαλβανῶν. Κατά τά ἄλλα ἡ Ἐκκλησία δέν θυσιάστηκε στόν Ἀγῶνα, ἀλλά συνεργάστηκε μέ τόν κατακτητή. «Ἀφάνισαν ὅλως διόλου τά μοναστήρια καί οἱ καίμενοι οἱ καλόγεροι, ὅπου ἀφανίστηκαν εἰς τόν ἀγῶνα, πεθαίνουν τῆς πείνας μέσα στούς δρόμους, ὅπου αὐτά τά μοναστήρια ἦταν τά πρῶτα προπύργια τῆς ἐπανάστασής μας...Καί θυσιάστηκαν οἱ καίμενοι οἱ καλόγεροι καί σκοτώθηκαν οἱ περισσότεροι εἰς τόν ἀγῶνα», γράφει ὁ Μακρυγιάννης.

Τήν σημαία, τό ἐθνικό σύμβολο πρέπει νά τό κρατοῦν μαθητές μέ ἰθαγένεια.

Ἐρώτηση: ἄν αὐριο-μεθαῦριο μαθητής, μουσουλμάνος τό θρήσκευμα, ἀριστεύσει, τί θά συμβεῖ; Ἴσως ἀπαιτήσῃ νά παρελάσει χωρίς τήν σημαία καί θά προσφύγει –μέ τήν συνδρομή **τῶν Γραικύλων τοῦ πολυπολιτισμοῦ**– σέ κάποιο διεθνές καφενεῖο-δικαστήριο καί μᾶλλον θά δικαιωθεῖ. Τά περί ρατσισμῶν τά ἀκούω...βερεσέ. Μές στήν τάξη κρινόμαστε. Καί πρέπει νά εἶσαι κτήνος καί ἀσυνείδητος γιά νά φερθεῖς μέ ρατσιστική ἀσπλαχνία σ' ἕνα παιδί. Στά πρόσωπα τῶν παιδιῶν δέν βλέπουμε φυλές καί καταγωγές οὔτε κάνουμε ἀναλύσεις αίματος. Βλέπουμε τήν ἀθωότητα καί τήν χαρά τοῦ παραδείσου καί ὁ νοῶν νοεῖτω. Νά μήν λησμονοῦμε ὅτι τό ἔξαμελές ἄγημα τῶν μαθητῶν πού προπορεύεται καί ξεχωρίζει ἀπό τό ὑπόλοιπο σχολεῖο, «συνοδοεῖ» καί τιμᾷ τήν σημαία, τό σύμβολο τοῦ ἔθνους καί ὄχι τόν σημαιοφόρο. **Ἡ λέξη σημαία παράγεται ἀπό τήν ἀρχαία λέξη «σῆμα» πού σημαίνει τάφος.** «Ἀνδρός μὲν τότε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος», «ἄνδρα πού σκοτώθηκε παλιά εἶναι αὐτός ὁ τάφος», λέει ὁ Ἐκτορας στήν ραψωδία Η, 89. Καί σ' αὐτούς τούς τάφους ἀναπαύονται τά λευκασμένα

κόκκαλα ὅσων ἔδωσαν τήν ζωή τους γιά τήν Ἐλευθερία μας, πού πήραν τ' ἄρματα ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος, ὅπως βροντολαλεῖ ὁ Κολοκοτρώνης.

Οἱ παρελάσεις δέν πρέπει νά καταργηθοῦν, ἐπειδή πομπεύονται οἱ ὀλετήρες τῆς πατρίδας σ' αὐτές. Νά γίνονται χωρίς τήν παρουσία τους. Ἐάν τίς βλέπουν ἀπό τίς τηλεοράσεις τους. Ὁ λαός τούς πετροβολᾷ καί

τούς προπηλακίζει, γιατί βλέπει τήν ἀτιμωρησία πού ἀπολαμβάνουν. Εἶναι ἡ πρώτη, πρὸς τό παρόν ἀνώδυνη, τιμωρία τους γιά τήν καταστροφή τῆς πατρίδας. Τούς περιμένουν χειρότερα. Ἐάν τολμήσουν καί τίς καταργήσουν, λαός, στρατός καί ἐκκλησία νά θυμηθοῦν ποιούς τιμᾶμε καί τί γιορτάζουμε τήν 25η Μαρτίου...

ΟΣΟΙ ΞΕΚΟΨΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥΣ ΕΧΑΣΑΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΚΗ*

τοῦ Νίκου Ἀλιάγα, δημοσιογράφου

Ὅλοι ἐπιστρέφουν στά χωριά τους. Γενέτειρα. Ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ξεκίνησαν ὅλα. Καί μήν ἀκούω τίς γνωστές ἀνοησίες περί ἀστικῆς τάξεως —«Ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἀπό χωριό»— ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουμε κάπου ἕναν παππού πού κοιμᾶται στόν ἴσκιό μας μουριάς καί μιά γιαγιά πού ἀνάβει καντήλι στόν οἰκογενειακό τάφο λίγο πρῖν ἀπό τό σούρουπο. Ἡ μικροκοινωνία τοῦ χωριοῦ δέν σέ περιμένει μέ ἀνοιχτές ἀγκάλες, οὔτε ὅμως σέ διώχνει ἀναγκαστικά. Στήν καλύτερη περίπτωση σέ παρατηρεῖ, στή χειρότερη σέ κουτσομπολεύει. Κάποτε μισοῦσες τό λάλημα τοῦ κόκορα, τίς κουνουπιέρες τῆς γιαγιάς, τό θεῖο τῆς γειτονιάς πού σοῦ ἔφερνε ζεστό ζυμωτό ψωμί καί τό τσίμπαγε ὅταν σέ φιλοῦσε, τό καφενεῖο τῆς γειτονιάς κάτω ἀπό τόν πλάτανο πού σοῦ φαινόταν μίζερο καί ἀνιαρό. Καί ἐσύ ὄνειρευόσουν πρωτεύουσα, ἐλευθερία, μοντέρνα ζωή. Ἴσως μέ τό δίκιο σου...

Κοροΐδευες τόν ξάδελφό σου πού ἔφευ-

γε χαράματα στά χωράφια πάνω σ' ἕνα τρίκυκλο, ἐνῶ ἐσύ γύριζες ἀπό τά γλέντια καί τόν ἀποκαλοῦσες φουκαρά, ντεμοντέ. Ἦθελες ἐξέλιξη, ἤθελες κάτι ἄλλο, ρέ παιδί μου. Διάβαζες τά περιοδικά, ἤθελες νά πᾶς στήν τηλέοραση, νά γίνεις γνωστός, νά ταξιδέψεις, ν' ἀρχίσεις τή ζωή σου ἀπό τό μηδέν. Κι ἕνα πρωί ἔφυγες, ἴσως γιάτί δέν εἶχες ἄλλες ἐπιλογές, ἴσως καί νά ἔφυγες γιά λάθος λόγους. Σέ ἕξι μῆνες ἄλλαξες τήν προφορά σου, ἔφαγες τά λεφτά τοῦ χωραφιοῦ πού πούλησε ὁ πατέρας σου. Στήν πόλη σπουδές δέν τελείωσες, ἔτρεχες πίσω ἀπό κοσμικούς καί βουλευτάδες, κάνοντας χαμαλί καί μικροδουλειές. Στήν καλύτερη ἔκανες θυσίες, σπούδασες, ἀλλά δέν παρακάλεσες, δέν ξεπούλησες βασικές ἀρχές γιά νά σέ βολέψει κάποιος σέ μιά θεσοῦλα. Δέν θέλησες νά ἐπιστρέψεις στό χωριό δίχως φτερά. Προτίμησες τό παξιμάδι καί τίς ἐλίες τῆς μεγαλόπολης στό σοῦπερ μάρκετ τῆς γειτονιάς σου ἀπό τίς ἐλίες τοῦ παπποῦ καί

* Πρώτη δημοσίευση στήν ἐφημ. *Πρῶτο Θέμα*. Τό ἀλιεύσαμε στόν χαιρετισμό τοῦ Προέδρου τῆς «Ἐνωμένης Ρωμηοσύνης» (Ε.Ρ.Ω.) κ. Θεόφιλου Παπαδόπουλου στήν Γ' Συνάντηση Νεότητος πού ὀργάνωσε ἡ Ε.Ρ.Ω. στή Λάρισα, 27-28.8.2011. Τό κείμενο δημοσιεύεται στό νεανικό περιοδικό *Ρωμνιός* (ἐκδ. τῆς «Ἐνωμένης Ρωμηοσύνης», τ. 3, Σεπτ.-Ὀκτ. 2011, σσ. 9-10).

της γιαγιᾶς στό χωριό. Λίγο ἀπό περηφάνια, λίγο ἀπό ντροπή, ἔκανες χρόνια νά πατήσεις. Καί ὅταν ἐρχόσουν, αὐτό δέν γινόταν μέ τό ΚΤΕΛ, ἀλλά μέ καλό ἀμάξι – κι ἄς ἦταν δανεικό. Στό μεταξύ κάποιοι ἄλλοι πού ἔμειναν «πίσω» στά πάτρια ἐδάφη θέλησαν καί αὐτοί νά ἐκμοντερνιστοῦν, πούλησαν ἐλαιῶνες, γαιῶνες, γαϊδουράκια καί ἄλογα γιά αὐτοκίνητα γερμανικῆς κατασκευῆς μέ πολλούς ἵππους. Πούλησαν αἰωνόβια χωράφια καί τίς κληματαριές τῶν προγόνων γιά νά ἀνοίξουν μπάρ ἢ καφετέρια καί φρουτάκια. Παρέδωσαν σκῆπτρα, παραδόσεις καί ἀνεξίτηλες ἀξίες γιά νά πληρώσουν στό τέλος τῆς ζωῆς τους δόσεις καί γραμμάρια. Ὅσοι ξέκοψαν ἀπό τή γῆ τους ἔχασαν τόν δρόμο γιά τήν Ἰθάκη. Ἄργα ἢ γρήγορα ὅλοι ἐπιστρέφουν στό χωριό τους, λίγοι ὅμως

μέ τή σοφία τοῦ Ὀδυσσεᾶ. Καθεῖς ἐπιστρέφει γιά τούς δικούς του λόγους – ἴσως ἢ εὐτυχία νά βρισκεται σέ ἀπλά πράγματα. Ἐκεῖ, στό χωριουδάκι πού ἀφήσαμε πίσω καί πού δέν εἶχε φαινομενικά τίποτα τό συναρπαστικό νά μᾶς προσφέρει, μπορεῖ ὅμως σήμερα νά μᾶς διδάξει τήν οὐσία πού χάθηκε στήν πορεία. Αὐτή ἡ σπιθαμή γῆς μπορεῖ νά μᾶς συμφιλώσῃ μέ τόν χρόνο καί μέ τό πέρασμά του, νά μᾶς κάνει νά πάψουμε νά ἀναζητοῦμε ἁρμονία στά κίβδηλα. Νά ξυπνᾶς μέ τή δροσούλα, νά ἀποκοιμῆσαι μέ τόν γκιόνη καί μέ τήν εὐωδιά τῶν γιασεμιῶν πού ἔσπειρε κάποτε ὁ προπάππος σου στό καλντερίμι. Σκαλίζοντας τόν δικό σου μπαξέ, ἀργά ἢ γρήγορα θά βρεῖς τόν θησαυρό σου. Αὐτό πού σοῦ ἀνήκει στά ἀλήθεια – καί τό ὅποιο δέν σοῦ τό πῆραν ἀκόμα.

Μάθετε τά παιδιά νά ζητοῦν τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ

«Στά παιδιά ὁ ἔπαινος κάνει κακό. Τί λέει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ; “Λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καί τήν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν”. Ὅποιος μᾶς ἐπαινεῖ, μᾶς πλανᾷ καί μᾶς χαλάει τούς δρόμους τῆς ζωῆς μας. Πόσο σοφά εἶναι τά λόγια τοῦ Θεοῦ! Ὁ ἔπαινος δέν προετοιμάζει τά παιδιά γιά καμιά δυσκολία στή ζωή. Καί βγαίνουν ἀπροσάρμοστα καί τά χάνουν καί τελικά ἀποτυγχάνουν.

Τώρα ὁ κόσμος χάλασε. Στό μικρό παιδάκι λένε ὅλο ἐπαινετικά λόγια. Μήν τό μαλώσουμε, μήν τοῦ ἐναντιωθοῦμε, μήν τό πῆσουμε τό παιδί. Μαθαίνει, ὅμως, ἔτσι καί δέν μπορεῖ νά ἀντιδράσῃ σωστά καί στήν πιό μικρή δυσκολία. Μόλις κάποιος τοῦ ἐναντιωθεῖ, τσακίζεται, δέν ἔχει σθένος.

Οἱ γονεῖς εὐθύνονται πρῶτοι γιά τήν ἀποτυχία τῶν παιδιῶν στή ζωή καί οἱ δασκαλοὶ καί καθηγητές μετά. Τά ἐπαινοῦν διαρκῶς. Τούς λένε ἐγωϊστικά λόγια. Δέν τά φέρνουν στό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Τ' ἀποξενώνουν ἀπ' τήν Ἐκκλησία. Ὅταν μεγαλώσουν λίγο τά παιδιά καί πᾶνε στό σχολεῖο μ' αὐτό τόν ἐγωϊσμό, φεύγουν ἀπ' τή θρησκεία καί τήν περιφρονοῦν, χάνουν τό σεβασμό πρὸς τόν Θεό, πρὸς τούς γονεῖς, πρὸς ὄλους. Γίνονται ἀτίθασα καί σκληρά καί ἄπονα, χωρίς νά σέβονται οὔτε τή θρησκεία, οὔτε τόν Θεό. Βγάλαμε στή ζωή ἐγωϊστές καί ὄχι χριστιανούς».

(Από τό βιβλίο Γέροντος Πορφυρίου Κανσοκαλυβίτου, *Βίος καί Λόγοι*, ἐκδ. Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς, Χανιά 2003, σ. 437)

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ*

του Δημητρίου Γαρούφα, δικηγόρου, πρ. Προέδρου Δικ. Συλλ. Θεσσαλονίκης

Σήμερα ξεφεύγοντας λίγο από τη μίζερη δική μας πολιτική πραγματικότητα, θα αναφερθώ σε μία εκδήλωση που παρακολούθησα τό Σαββατοκύριακο 12-13 Νοεμβρίου 2011 στο Μπόροδιτς της Βουλγαρίας (δίπλα στην πόλη Σαμοκόβ), προσκεκλημένος από την «Παν-βουλγαρική Όμοσπονδία συλλόγων Σαρακατσάνων», ή οποία διοργάνωσε φεστιβάλ παραδοσιακών ελληνικών χορών με συμμετοχή χορευτικών όμιλων των εκεί συλλόγων Σαρακατσάνων.

Η εκδήλωση είναι ή δεύτερη μεγάλη εκδήλωση που διοργανώνουν κάθε χρόνο οί σύλλογοι Σαρακατσάνων της Βουλγαρίας και είναι μία εύκαιρία «άνταμώνματος» των Σαρακατσάνων που ζούν στη Δυτική Βουλγαρία (Ντούπνιτσα, Σαμακόβ, Μπερκόβιτσα, Μοντάνα, Σόφια, Κάρλοβο κ.λπ.). Ήταν συγκινητικό νά βλέπει κάποιος εκατοντάδες παιδιά ηλικίας από 7 μέχρι 18 χρονών από όλη τή Βουλγαρία νά χορεύουν και νά τραγουδούν για τά "Αγραφα και τόν Κατσαντώνη, για τίς ελληνικές θάλασσες, τήν Πόλη και τόν «μαρμαρωμένο» βασιλιά.

Ζούν στη Βουλγαρία έδω και 180 χρόνια, αλλά χαράσσοντας τή δική τους πορεία κρατούν μέ πείσμα τήν ελληνική γλώσσα και τίς παραδόσεις, έχουν συνείδηση τής ελληνικής καταγωγής και διαπρέπουν σήμερα στη Βουλγαρία, αρχίζοντας νά μπαίνουν δυναμικά στόν κόσμο των επιχειρήσεων. Είδα ανθρώπους που πριν από είκοσι χρόνια δούλευαν ως εργάτες στην Ελλάδα νά είναι τώρα ιδιοκτήτες ξενοδοχείων, ενώ κάποιιοι άλλοι, που από τότε άρχισαν εμπόριο,

εισάγοντας στή Βουλγαρία βρώσιμη έλιά και ξηρούς καρπούς από τήν Ελλάδα, τώρα κτίζουν έμπορικά κέντρα και τουριστικά συγκροτήματα στη Μαύρη Θάλασσα.

Τά όνοματεπώνυμά τους τά άλλαξε δίαια ή βουλγαρική κυβέρνηση τό 1958, αλλά οί ίδιοι τά διατηρούν στίς κοινωνικές σχέσεις, ενώ ό διακριτικός τίτλος των επιχειρήσεων τους είναι συνήθως τό ελληνικό επώνυμο του ίδιοκτήτη ή όνόματα από τήν ελληνική μυθολογία. Έτσι στίς εκδηλώσεις, όταν αναφέρονται οί χορηγοί, αναφέρονται εταιρείες μέ διακριτικό τίτλο «Όδυσσέας», «Πηνελόπη» κλπ.

Παρακολουθούν μέ ενδιαφέρον τίς ελληνικές εξελίξεις και κάνουν κριτική στους Έλληνες πολιτικούς. Μέ πληροφόρησαν ότι πέραν τής Έλβετίας, μεγάλα ποσά από Ελλάδα κατατέθηκαν σε βουλγαρικές τράπεζες τό τελευταίο έξάμηνο, ότι οί μεγάλες ελληνικές εταιρείες στη Βουλγαρία άκμάζουν, αλλά επισήμαναν ότι «όταν ή Ελλάδα βήχει, ή Βουλγαρία παθαίνει πνευμονία»...

Ζώντας εκτός Ελλάδας έχουν άλλη όπτική, είναι αισιόδοξοι για τόν Ελληνισμό. Γι αυτό, συζητώντας για τήν οικονομική κρίση στην Ελλάδα, μάς διέκοψε κάποιος γέροντας Σαρακατσάνος, για νά μάς πει μέ τή γλώσσα του Μακρυγιάννη: «Μή σκιάζεστε. Είμαστε τρανό Έθνος κι έχουμε πολιτισμό που σαν τ' άλάτι νοστιμεύει όλο τόν κόσμο. Γι αυτό κι ό Θεός δέν αφήνει νά χαθούμε. Η Ελλάδα κοντανασαίνει τώρα στόν άνηφορο, αλλά θά βρει τήν καλή τή στράτα...».

*Πρώτη δημοσίευση στην έφημ. τής Θεσσαλονίκης Άγγελιοφόρος (16-11-2011).

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΣ του κ. Ἀθανασίου Ρακοβαλή

Ἡ πατρίδα μας πολεμεῖται μέ δόλιους καί ὑπουλους τρόπους, πού συγχνά δέν γίνονται κᾶν ἀντιληπτοί ἀπό τούς πολλούς. Ἡ πίστη μας συκοφαντεῖται, ἡ γλώσσα μας ἀλλοιώνεται, ἡ ἑλληνική μας ταυτότητα ἀποδομεῖται, ἡ ἔθνική μας κυριαρχία μειώνεται καί ἀμφισβητεῖται, ἡ ἑλληνική κοινωνία παραπαίει κάτω ἀπό τά βαριά χτυπήματα ἑνός σχεδιασμένου οἰκονομικοῦ πολέμου, πού μᾶς μετατρέπει σέ ἀποικία ἀφρικανικοῦ τύπου. Κινδυνεύει τό μέλλον τό δικό μας καί τῶν παιδιῶν μας. Κάποιοι ἰσχυροί καί ὀργανωμένοι σχεδιάζουν τόν ἀφασισμό μας. Θά τά καταφέρουν;

Καλά αὐτοί κάνουν τήν δουλειά τους, ἐμεῖς τί κάνουμε; Κάνουμε τοῦλάχιστον ὅ,τι μπορούμε; Ὅ,τι περνάει ἀπό τό χέρι μας;

Ἦ ὄχι ὅτι θά σώσουμε τήν κατάσταση, ἀλλά ΝΑΙ, μπορεῖ νά προκαλέσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά μᾶς σώσει.

Πῶς πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τήν κρίσιμη κατάσταση, τήν τόσο πολύπλοκη καί πολυπαραγοντική; Ποιός μπορεῖ νά ἀναλύσει καί νά ζυγίσει ὅλους αὐτούς τούς ἀναρίθμητους παράγοντες στήν παγκόσμια πολιτική;

Οἱ ἰσχυροί αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔχουν τά λεγόμενα think tanks, συμβούλια σοφῶν πού προσπαθοῦν νά ἀναλύσουν τά πράγματα

καί ἐτοιμάζουν «σχέδια δράσης» γιά τά διάφορα πιθανά ἐνδεχόμενα. Χιλιάδες «σοφοί» ἐγκέφαλοι ἀνά τόν κόσμο σκέφτονται - ἀναλύουν, ζυγίζουν, προτείνουν σχέδια γιά τίς κυβερνήσεις τους. Ὅμως πολλά σχέδιά τους ἀποτυγχάνουν.

Τελικά ποιός γράφει τήν ἱστορία; Οἱ μεγάλες προσωπικότητες; Οἱ δυνατοί στρατοί; Τά οἰκονομικά συστήματα; Οἱ τεχνολογικές ἐξελίξεις; Οἱ ἰδεολογίες; Ναι ὅλα αὐτά φαίνεται νά παίζουν κάποιο ρόλο, στό βάθος ὅμως καί πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά, αὐτός πού κινεῖ τά νήματα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Ἦ! Αὐτοί ἔχουν τά think tanks καί ἐμεῖς ἔχουμε τούς Ἁγίους μας, πού φωτίζονται ἀπό τόν Θεό, καί «βλέπουν» τό μέλλον σάν ἀνοιχτό διβλίο μπροστά τους. Αὐτούς θά ἀκολουθήσουμε καί ὄχι τήν κοντόφθαλμη λογική. Νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δυσκολίες στηριζόμενοι στήν πίστη μας. Νά ἀκολουθήσουμε τίς συμβουλές καί τίς προτροπές τῶν Ἁγίων μας. ΝΑΙ, θέλω νά ἀκολουθῶσω τόν δρόμο πού μοῦ ἔδειξε (25 χρόνια πρίν) ὁ γέροντας Παῖσιος.

Πιστεύω ὅτι, ἂν ἀκολουθήσουμε τίς ὑποδείξεις του, θά ἀντιμετωπίσουμε μέ τόν καλλίτερο δυνατό τρόπο τά χειρότερα πού ἔρχονται. Πιστεύω ὅτι ἀκολουθώντας τίς συμβουλές του κάνω τό καλλίτερο γιά μένα, γιά τά παιδιά μου, γιά τήν πατρίδα μου στίς σημερινές δύσκολες συνθήκες.

Ὁ διάβολος ἔχει τρία πλοκάμια:
γιά τούς φτωχοῦς τόν κομμουνισμό, γιά τούς πιστούς τόν οἰκουμενισμό,
καί γιά τούς πλουσίους τήν μασωνία.

Γέροντας Παῖσιος

Ὁ γέροντας δέν ἤθελε τούς Χριστιανούς νωθρούς καί ἐγωϊστικά κλεισμένους στόν ἑαυτό τους καί στό μικρόκοσμό τους, πολύ περισσότερο δέν τούς ἤθελε ἀδιάφορους.

Ἦλεγε: «ὁ ἄνθρωπος πού ἐνδιαφέρεται μόνο γιά τό συμφέρον του εἶναι ἄχρηστος ἄνθρωπος».

Ἦθελε τούς χριστιανούς δραστήριους καί ἀγωνιστές γιά τήν πατρίδα καί τήν θρησκεία.

Ἦλεγε: «...μετά τόν Μέγα Κωνσταντῖνο ἔγινε χριστιανικός ὁ κόσμος. Ναοί, ἰδρύματα, ἐλεύθερη ἡ ἐκκλησία. Ἔχουμε εὐθύνη. Εἶναι δικά μας ὅλα αὐτά. Αὐτοί τώρα πάνε νά τά χαλάσουν ὅλα».

Ὁ γέροντας ἤθελε οἱ Χριστιανοί νά γνωρίζονται καί νά συνεργάζονται μεταξύ τους. Ἦλεγε: «Νά γνωριστεῖτε. Σ' αὐτούς τούς δύσκολους καιρούς εἶναι καλό νά γνωρίζεστε μεταξύ σας, γιά νά βοηθίεστε. Κάτι φερ' εἰπεῖν μπορεῖ νά τύχει καί νά φοδᾶσαι νά τό πεις στόν ἄλλο, πού νά εἶναι ἔτοιμος νά βοηθήσει καί ἐσύ νά μήν τό γνωρίζεις».

ΦΙΛΟΥΝ ΤΟ ΧΕΡΙ ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΔΑΓΚΩΣΟΥΝ

Κύριε διευθυντά,

Ἐνα θέμα πού ἔχει σχέση μέ τίς ἐκλογές πού ἔγιναν καί μ' αὐτές πού ἔρχονται τόν Ἰούνιο εἶναι ὅτι περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἡ ψήφος θά εἶναι μᾶλλον φοβική καί ἀρνητική παρά θετική. Καί ἐξηγῶ τί θέλω νά πῶ. Τά δύο πρώην μεγάλα κόμματα ἔχω τήν ἐντύπωση ὅτι θά τά ἐπιλέξουν αὐτοί πού θά τά ψηφίσουν ὄχι ἐπειδή πεισθήκανε ἀπό τό πρόγραμμά τους, ἀλλ' ἐπειδή φοβοῦνται χειρότερα. Δέν θά τούς ψηφίσουν ἐπειδή τούς ἀγαποῦν. Στήν πραγματικότητα οἱ περισσότεροι ψηφοφόροι τους τούς ἀπεχθάνονται γιά ὅσα ἔχουν κά-

νει, ἀλλά συγχρόνως φοβοῦνται μήπως δέν πληρωθοῦν καί τήν ἐπόμενη, ἔστω κουτσουρεμένη σύνταξή τους. Ἔτσι τούς φιλοῦν τό χέρι ἀπό φόβο, ἐνῶ θά ἤθελαν νά τούς τό δαγκώσουν. Σ' αὐτή τήν περίπτωση βέβαια ἀνήκουν περισσότερο οἱ μεγάλες ἡλικίες, ἐνῶ οἱ νεώτεροι ἄς ἐλπίσουμε ὅτι θά ψηφίσουν μέ διαφορετικά κριτήρια.

Εὐχαριστῶ γιά τή φιλοξενία

Μέ ἐκτίμηση

Κ. Ἀναγνώστου

Ἀθήνα

ΜΠΡΟΣ ΓΚΡΕΜΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΤΣΙΠΡΑΣ

Ἀγαπητοί φίλοι τῆς Παρακαταθήκης, Χριστός Ἀνάστη!

Διαβάζω τίς ἀναλύσεις σας καί στά περισσότερα πού γράφετε συμφωνῶ. Ἦθελα ὅμως νά πῶ κάποια πράγματα, πού νομίζω ὅτι τά ΜΜΕ μᾶλλον τά κρύβουν ἀπό τόν κόσμο.

Α) Εἶπε ξεκάθαρα ὁ Πρόεδρος τοῦ «Διεθνούς Χρηματοπιστωτικοῦ Ἰνστιτούτου» Τσάρλς Νταλάρα ὅτι οἱ συνέπειες ἀπό ἐνδεχόμενη ἔξοδο τῆς Ἑλλάδας ἀπό τό εὐρώ δέν θά εἶναι τόσο καταστροφικές γιά τήν Ἑλλάδα ὅσο γιά τό εὐρώ καί τήν παγκόσμια οικονομία. Ἄν εἶχαμε λοιπόν ἡγέτες, ἐκεῖ θά ἔπρεπε νά ρίξουν τό βάρος. Οἱ Εὐρωπαῖοι μπλοφάρουν ὅταν μᾶς ἀπειλοῦν ὅτι θά μᾶς διώξουν ἀπό τό εὐρώ. Στήν πραγματικότητα οἱ Εὐρωπαϊστές τρέμουν μπροστά σ'αὐτό τό ἐνδεχόμενο. Ὅποτε, θά καταγγέλλαμε τό μνημόνιο ὑπό τήν ἀπειλή ὅτι θά φύγουμε ἀπό τό εὐρώ. Ἄρα ἀντί νά μᾶς ἀπειλοῦν αὐτοί ὅτι θά μᾶς διώξουν, θά μᾶς παρακαλοῦσαν νά μή φύγουμε.

Β) Αὐτοί ὅμως πού θέλουν τήν ἔξοδο

μας από τό ευρώ, για να διαλυθεί και η ευρώ-ζώνη, είναι οι Άμερικόνοι.

Ο Τσίπρας είναι μέν αντιμνημονιακός, αλλά, αν τό αναλύσουμε βαθύτερα, θά είναι πιά αποτελεσματικός για να προωθήσει τά νεοταξικά σχέδια για τήν Ελλάδα! Μήν ξεχνούμε τόν έθνομηδενισμό τών ήγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, τίς θέσεις του εναντίον τής Έκκλησίας, τόν «έρωτά» τους για τούς λαθρομετανάστες, τούς όμοφυλόφιλους, τή νομιμοποίηση τών ναρκωτικών κλπ. Φυσικά ό κόσμος δέν τούς ψήφισε γι' αυτά αλλά για τήν καταγγελία του μνημονίου.

Όποτε, έτσι δένει και ή μεγάλη προδοχή πού κάνουν όλα τά κανάλια στον Τσίπρα και μάλιστα ό «αντιμνημονιακός» Τράγκας, ό όποιος βρίζει συνεχώς τή Μέρκελ, αλλά δέ λέει λέξη για τούς Άμερικόνους.

Γιατί; Έπειδή πιά αποτελεσματικά μέ τόν Τσίπρα από ότι μέ Βενιζέλο-Σαμαρά θά πετύχουν τή διάλυση και τής Ελλάδας αλλά και του ευρώ και τής Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα πού θέλουν οι άγορές, δηλαδή οι Άμερικανοσιωνιστές πού βρίσκονται από πίσω.

Συνεπώς είτε μέ μνημονιακούς είτε μέ αντιμνημονιακό Τσίπρα είμαστε χαμένοι από χέρι. Τί μένει μετά απ' αυτά; Ο Καμμένος και ή Χρυσή Αυγή.

Έγώ λέω να κάνουμε τό σταυρό μας και ό,τι φωτίσει ό Θεός. Και πάντως αυτό πού τρομάζει περισσότερο τίς «άγορές».

Συνεχίστε τόν αγώνα!

Μέ χαιρετισμούς

Δ. Άργυριάδης, Θεσσαλονίκη

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποια έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Η άπόδειξη συνδρομής ή δωρεάς μπορεί να έπισυναφθεί στή φορολογική σας δήλωση, για να εκπέσει τό ποσό αυτό από τήν Έφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεíte για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Για λόγους πρακτικούς δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σε όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους τής Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή άποστολή τών άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής να γράφετε καθαρά στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή πού μάς στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης να γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Πατριάρχης Βαρθολομαῖος πρὸς Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο: Πάρτε μέτρα ἐναντίον τῶν ἀντι-οἰκουμενιστῶν

Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος μὲ ἐπιστολή του ὑπὸ ἡμερομηνία 16 Μαρτίου 2012 ἀπευθύνεται στὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο καὶ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ φωτογραφίζοντας τὸν Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἄλλους ἀσκοῦν κριτική στὸν συγκρητιστικό οἰκουμενισμό καὶ τίς συμπροσευχές, στίς ὁποῖες ὁ ἴδιος καὶ οἱ ὑπόλοιποι οἰκουμενιστές συστηματικά ἐπιδίδονται, ζητεῖ «τάς κεφαλὰς τῶν ἐπὶ πίνακι».

Δέν ἔχουμε τὸν χῶρο νὰ παραθέσουμε τὴν πατριαρχική ἐπιστολή, λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς της. Μποροῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ τὴ βροῦν στό διαδίκτυο, ἀλλὰ καὶ σέ πλεῖστα ὅσα ἐκκλησιαστικά ἔντυπα, ὅπου δημοσιεύθηκε (βλ. π.χ. ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος).

Ἐμεῖς ἐδῶ δημοσιεύουμε τμῆμα ἐνός εὐστοχου σχετικοῦ σχολίου τοῦ θεολόγου κ. Ἰωάννου Τάτση, ὁ ὁποῖος σημειώνει χαρακτηριστικά: «Οἱ Οἰκουμενιστές εὐχαρίστως διαλέγονται μὲ κάθε αἵρετικό παπικό, προτεστάντη ἢ ἀκόμη καὶ ἰσλαμιστὴ ἢ βουδιστὴ σεβόμενοι τὴν “ἑτερότητα”, ἀλλὰ ἀδυνατοῦν νὰ διαλεχθοῦν μὲ κληρικούς καὶ πιστοὺς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πού ἀνησυχοῦν γιὰ ὅσα ἀντικανονικά καὶ ἀντιπατερικά λαμβάνουν χώρα τὰ τελευταῖα χρόνια. Αἴρουν μὲ περισσὴ εὐκολία τὰ ἀναθέματα πού ἐπέβαλαν οἱ ἅγιοι Πατέρες στὸν αἵρετικό Πάπα ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπιβάλουν ἀφορισμούς καὶ καθαιρέσεις σέ ὅσους ἀμφισβητοῦν τὸν δικὸν τους οἰκουμενιστικό δηματισμό, κάποιες δέ φορές τιμωροῦν χωρὶς πραγματικό λόγο πιστοὺς πού ἀνάλωσαν τὴ ζωὴ τους στὴν Ἐκκλησία.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος παρουσιάζει στὴν Ἐπιστολή του τοὺς ἀντιοικουμενιστές ὡς κινούμενους ἐναντίον ἀποφάσεων πανορθόδοξων Συνόδων περὶ τῶν διαλόγων καὶ τῆς οἰκουμενικῆς κίνησης. Προσπαθεῖ ἔτσι νὰ ἐπιβάλει στὸν ὀρθόδοξο κόσμο τὸ ἀλάθητο τῶν πανορθόδοξων Συνόδων ἢ τὸ ἀδιαμφισβήτητο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐκτός τοῦ ὅτι ἀποφεύγει νὰ ἀπαντήσῃ στὰ περὶ συμπροσευχῶν καὶ τῶν ὑποχωρήσεων σέ μείζονα θεολογικά ζητήματα, κατὰ τὴν διεξαγωγή τῶν διαλόγων μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, εἶναι φανερό ὅτι προσπαθεῖ νὰ ἀποτρέψῃ ἐνδεχόμενη ἀλλαγὴ στάσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποχώρησή της ἀπὸ τὸ “Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν” καὶ τὸν διάλογο μὲ τοὺς Παπικούς, πού γίνεται ἄνευ τῶν προϋποθέσεων πού ἀπαιτοῦνται. Προβάλλει ἔτσι τίς ἀποφάσεις τῶν πανορθόδοξων Συνόδων ὡς ὀριστικές καὶ ἀμετάκλητες, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα οἱ ἀποφάσεις αὐτές ἐλήφθησαν ὑπὸ ἄλλες συνθήκες καὶ στό χρονικό διάστημα, πού μεσολάβησε ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ὑπῆρξαν διαφοροποιήσεις πρὸς τὸ χεῖρον στὴν στάση τόσο τῶν παπικῶν καὶ τῶν προτεσταντῶν ὅσο καὶ τῶν ἀνά τὸν κόσμον οἰκουμενιστῶν. Μπορεῖ ἀλήθεια σήμερα ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νὰ μετέχει σέ Συμβούλια “ἐκκλησιῶν” ἢ νὰ διαλέγεται μὲ τοὺς Παπικούς ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, τὴ στιγμή πού ὁ κόσμος ὅλος ὀδύρεται καὶ δικαιολογημένα διαμαρτύρεται γιὰ τὰ σκάνδαλα παιδεραστίας πού βαρύνουν παπικούς καρδινάλιους ἢ τὴν ὁμοφυλοφιλικὴ “ἱερωσύνη” τῶν Προτεσταντῶν; Εἶναι ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οἱ συνεχεῖς συμπροσευχές ὀρθόδοξων κληρικῶν μὲ παπικούς, προτεστάντες καὶ κάποιες φορές μὲ ἀλλόθρησκους σέ ὅλο τὸν κόσμον;

Ἡ εὐκαιρία, πού δίνεται στοὺς Ἱεράρ-

χες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τήν ἐπιστολή τοῦ Πατριάρχου, εἶναι μοναδική. Ἐνῶ ἀντί ἄλλης ἀπάντησης, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς ἀποχώρησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τό “Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν” καί τόν διεξαγόμενο μέ τούς ἀμετανόητους Παπικούς προσχηματικό διάλογο ἀλλά καί τῆς ταυτόχρονης συνοδικῆς καταδίκης τῆς παναίρεσης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πού τρώει τά σωθικά τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ σεβασμός ὄλων πρὸς τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο θά συνεχίσει νά ὑπάρχει μόνο ἐφ’ ὅσον ἐκεῖνο παραμένει πιστό στήν παράδοση τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ “θρόνων διάδοχοι” μποροῦν νά διασφαλίζουν τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μόνο ἐάν παραμένουν καί “τρόπων μέτοχοι” τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἡ κεφαλή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς βεβαίωσε ὅτι “πύλαι Ἰερουσολήμων οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς” (Ματθ. 16, 18), δηλ. τῆς Ἐκκλησίας, καί γιὰ τοῦτο εἶναι δυσερμήνευτη ἡ ἐξαιρετική ἀνησυχία κάποιων γιὰ τήν ἐσωτερική ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτός κι ἂν πιστεύουν ὅτι ἡ ἐνότητα στήν Ἐκκλησία διασφαλίζεται μέ τήν ἠθελημένη ἢ ἐπιβαλλόμενη ὑπακοή σέ πρόσωπα καί ὄχι μέ τήν προσήλωση στήν ἀποστολική καί πατερική πίστη στόν Τριαδικό Θεό».

«Προοδευτικοί» καθηγητές, ἐνῶ οἱ ἴδιοι κηρύσσουν αἱρέσεις (!), ζητοῦν καί αὐτοί τάς κεφαλὰς τοῦ Πειραιῶς, τοῦ Κυθήρων κ.ἄ. ἐπί πίνακι

Γιὰ νά «βάλουν πλάτη» στήν πατριαρχική

ἀξίωση τιμωρίας ὅσων ὁμολογοῦν ὀρθόδοξως (βλ. προηγούμενο σχόλιο), ἡ ὁποία ἀξίωση ἀποτελεῖ εἰσπήδηση στά ἐσωτερικά ἄλλης αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας (τῆς Ἑλλάδος), ἔσπευσαν, μέ τό πού γνωστοποιήθηκε ἡ πατριαρχική ἐπιστολή, νά στείλουν ἀνάλογη ἐπιστολή στήν Ἱερά Σύνοδο 28 ἀπό τούς 35 καθηγητές τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐπιστολή τους πρωτοδημοσιεύθηκε στήν οἰκουμενιστικοῦ προσανατολισμοῦ ιστοσελίδα amen.gr καί ἀπό ἐκεῖ σέ ἄλλες.

Τά ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων τό κείμενο εἶναι τά ἑξῆς:

Εὐαγγελία Ἀμοιρίδου, Ἐπίκ. Καθηγήτρια
 Χρῆστος Ἀραμπατζῆς, Ἐπίκ. Καθηγητής
 Χαράλαμπος Ἀτματζίδης, Ἐπίκ. Καθηγητής
 Διονύσιος Βαλαῆς, Ἐπίκ. Καθηγητής
 Πέτρος Βασιλειάδης, Καθηγητής
 Μόσχος Γκουτζιούδης, Λέκτορας
 Ἡλίας Εὐαγγέλου, Ἐπίκουρος Καθηγητής
 Ἀγγελική Ζιάκα, Ἐπίκουρη Καθηγήτρια
 Φώτιος Ἰωαννίδης, Ἀναπλ. Καθηγητής
 Δημήτριος Καϊμάκης, Καθηγητής
 Ἰωάννης Καραβιδόπουλος, Ὁμότ. Καθηγ.
 Ἄννα Κόλτσιου - Νικήτα, Ἀναπλ. Καθηγ.
 Δήμητρα Κούκουρα, Καθηγήτρια
 Ἀντωνία Κυριατζῆ, Λέκτορας
 Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, Καθηγητής
 Νικόλαος Μαγγιῶρος, Ἐπίκ. Καθηγητής
 Γεώργιος Μαρτζέλος, Καθηγητής
 Βασιλική Μητροπούλου, Ἐπίκ. Καθηγήτρια
 Ἰωάννης Μούρτζιος, Ἀναπλ. Καθηγητής
 Παναγιώτης Παχῆς, Καθηγητής
 Ἰωάννης Πέτρου, Καθηγητής
 Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Ἀναπλ. Καθηγητής
 π. Ἰωάννης Σκιαδαρέσης, Ἐπίκ. Καθηγητής

**Ἐνισχύουμε τά Ἑλληνικά Προϊόντα.
 Μποῦκοτάρουμε τά προϊόντα αὐτῶν πού μᾶς πίνουν τό αἷμα.**

Χρυσόστομος Σταμούλης, Καθηγητής
Χρίστος Τσιρώνης, Ἐπίκ. Καθηγητής
Στυλιανός Τσομπανίδης, Ἐπίκ. Καθηγητής
Παναγιώτης Ὑφαντής, Ἐπίκ. Καθηγητής
Γλυκερία Χατζούλη, Ἐπίκ. Καθηγήτρια

Ἐκ τῶν ὑπογραψάντων πολλοί θά ἔπρεπε ἤδη νά εἶχαν κληθεῖ νά δώσουν ἐξηγήσεις στήν Ἱερά Σύνοδο γιά παρεκκλίνουσες ἀπό τήν Ὁρθόδοξο πίστη διδασκαλίες τους, τίς ὁποῖες προφορικῶς καί γραπτῶς μεταδίδουν στούς φοιτητές καί γιά συμμετοχή σέ συμπροσευχές μέ αἰρετικούς. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε ὅτι κάποιοι ἀπό αὐτούς πού ὑπογράφουν 1) ἀρνοῦνται τή θεοπνευστία τῆς Πεντατεύχου τοῦ Μωϋσέως 2) γράφουν ὅτι τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀλλοιώθηκε ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο 3) εἶναι ὑπέρ τῆς χειροτονίας γυναικῶν 4) συμπροσεύχονται ἐδῶ καί χρόνια μέ αἰρετικούς 5) ζητοῦν νά καταργηθεῖ ὁ ὀρθόδοξος χαρακτήρας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἄς τούς καλέσει λοιπόν ἡ Ἱερά Σύνοδος νά δώσουν ἐξηγήσεις γιά τά δικά τους «χοντρά φαλτσαρίσματα» ὅσον ἀφορᾷ στήν Ὁρθόδοξο πίστη καί ἄς ἀφήσουν τόν Πειραιῶς, τόν Κυθήρων καί ὅσους ἄλλους δίδουν τήν καλήν ὁμολογία καί γι' αὐτό εὐρίσκονται καί ψηλά στή συνείδηση τοῦ Ὁρθόδοξου λαοῦ.

Ἐπιδημία Κορανίων

Μετά τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καί ἄλλοι Πατριάρχες, μετὰ ξύ αὐτῶν καί ὁ Ἱεροσολύμων, ἔχουν πλέον υἱοθετήσει τή «μόδα» νά δίνουν ὡς ἀναμνηστικό δῶρο ἀντίτυπο τοῦ Κορανίου σέ ἐπισήμους ἐπισκέπτες τους. Ὅπως διαβάζουμε σέ Ἀνακοινωθέν τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τήν Τετάρτη 18 Ἀπριλίου 2012 ὁ Πατριάρχης Ἱερο-

σολύμων κ. Θεόφιλος ἐδώρισε σέ Ἱορδανό πρίγκηπα ἀντίγραφον τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως ἐξ ἐλεφαντοστοῦ καί βιβλίον τοῦ Κορανίου ἐπίσης ἐξ ἐλεφαντοστοῦ. Ἐπίσης ἔδωσε στόν Ἱορδανό πρίγκηπα καί πλακέτα ὅπου ἀναγράφονται χωρία τοῦ Κορανίου!

Τί νά ποῦμε; Ντρεπόμαστε γιά τόν κατήφορό τους καί εὐχόμαστε νά ἔλθουν σέ συναίσθηση.

Ὁμιλία Ἀρχιμασώνου σέ Ἱερό Ναό στήν Κερκύρα

Ὅπως διαβάζουμε, τήν Κυριακή 11 Μαρτίου 2012 τό ἀπόγευμα στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Κερκύρας ἐδόθη συναυλία καί ὁμίλησε ὁ «Ἐνδοξότατος Μέγας Διδάσκαλος» τῆς Μεγάλης (μασωνικῆς) Στοᾶς Κερκύρας. Ἡ ἐκδήλωση ἔγινε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Τεκτονικοῦ (μασωνικοῦ) Ἰδρύματος γιά νά τιμηθοῦν τά διακόσια χρόνια ἀπό τήν ἴδρυση τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι μασωνικῆς στοᾶς.

Σχόλιο «Π»: Νά ἐλπίσουμε ὅτι ἡ ἐκεῖ Ἱερά Μητρόπολις παρεπλανήθη; Διότι, ἐάν παρεχώρησε ἐν γνώσει τῆς τόν Ἱερό Ναό γιά τήν μασωνική ἐκδήλωση καί τήν ὁμιλία-προπαγάνδα ὑπέρ τῆς μασωνίας, τίθεται ἓνα σοβαρότατο θέμα, τό ὁποῖο καί πρέπει νά ἀπασχολήσει τήν Ἱερά Σύνοδο. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει καταδικάσει τήν μασωνία ὡς λατρεία ἀντίθετη καί ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθοδοξία. Καί πολύ σωστά. Πῶς, λοιπόν, εἶναι δυνατόν νά παραχωροῦνται ἱεροί ναοί γιά μασωνικές ἐκδηλώσεις;

ΟΧΙ τῆς Ἀθήνας γιά ἐπίσκεψη Πούτιν στό Ἅγιον Ὄρος

Ἡ συγκυβέρνηση τῶν δοσιλόγων διά

του «Υπουργείου Ξεωτερικών [Τεμενάδων]» (ό προσφυής χαρακτηρισμός ανήκει, αν θυμούμεθα καλά, στον Κώστα Ζουράρι) άρνήθηκε στον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν να έπισκεφθεί τό "Άγιον" Όρος και να συνορτάσει εκεί μέ τούς μοναχούς τή Μεγάλη Έβδομάδα, μέ τό φαιδρό επιχείρημα ότι κατά τήν περίοδο εκείνη «ό κρατικός μηχανισμός θά βρίσκεται σέ άδεια». Ντροπή στους ύπαλλήλους τής Τριμερούς Έπιτροπής και τής Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Γ. Κασσιμάτης: «Ήλεκτρονικό φακέλωμα είναι αυτό πού έτοιμάζει τό ύπουργείο Οικονομικών»

Όπως διαβάζουμε στό greecesalonika.blogspot.com «Ήλεκτρονικό φακέλωμα χαρακτηρίζει ό πρόεδρος του Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Πειραιώς (ΕΒΕΠ) Γ. Κασσιμάτης, τίς διασταυρώσεις στοιχείων πού ξεκινά τούς έπόμενους μήνες τό ύπουργείο Οικονομικών, σέ όλους άνεξαιρέτως τούς φορολογούμενους μέ στόχο, όπως ύποστηρίζει, τήν πάταξη τής φοροδιαφυγής».

Και συμπληρώνει ό κ. Γ. Κασσιμάτης: «Υπάρχουν βαθύτερες ρίζες, τίς όποιες κανείς σήμερα δέν μπορεί να φανταστεί. Ή δικαιολογία και τό διακύβευμα, ότι έτσι πάει τό κράτος να χτυπήσει τή φοροδιαφυγή, μέ αυτού του είδους τό ήλεκτρονικό φακέλωμα, δέν πείθει κανέναν. Και στήν Εύρώπη, κάποια κράτη θέλησαν κατά καιρούς να πατάξουν τή φοροδιαφυγή. Βρήκαν όμως άλλους τρόπους...»

Πρόεδρος του Ήατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης: Οί χάκερς είχαν πρόσβαση στά στοιχειά 9,5 έκατομμυρίων

άσφαλισμένων και 60.000 γιατρών

Όπως διαβάζουμε στό in.gr, χάκερς, πού εισέβαλαν τή Μεγάλη Παρασκευή 6 Ήπριλίου στό σύστημα ήλεκτρονικής συνταγογράφησης, καταχώρησαν 1,5 έκατομμύριο πλαστές συνταγές στή βάση δεδομένων.

Έρευνα του ύπουργείου Ύγείας και τής Ήλεκτρονικής Διακυβέρνησης Κοινωνικής Ασφάλισης (ΗΔΙΚΑ) έδειξε ότι στίς 6 Ήπριλίου υπήρξαν 1.500.000 καταχωρήσεις, μέ άποτέλεσμα να προκληθεί σοβαρή βλάβη στό σύστημα. Σύμφωνα μέ τόν Πρόεδρο του Ήατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Οί χάκερς είχαν πρόσβαση στα στοιχειά 9,5 έκατομμυρίων άσφαλισμένων και 60.000 γιατρών» (!).

Σχόλιο «Π»: Φαντασθείτε τί έχει να γίνει, εάν τεθεί σέ έφαρμογή και ή «Κάρτα του Πολίτη».

«Κέντρα Ύποδοχής και Φύλαξης Μεταναστών»

Δρομολόγησε και αυτό ή καταρρεύσα κυβέρνηση των δοσιλόγων για λόγους προεκλογικών έντυπώσεων. Θα βάλει δήθεν τάξη στό χάος τής άνεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης. Ό τίτλος «Κέντρα Ύποδοχής και Φύλαξης Μεταναστών» λέγει άθελά του τήν αλήθεια, αλλά και τή συσκοτίζει. Κατ' αρχήν δέν είναι Κέντρα μεταναστών αλλά λαθρο-μεταναστών. Ή αλήθεια όμως κυρίως είναι ότι οί τριάντα ή σαράντα χιλιάδες από τή θάλασσα των δύο έκατομμυρίων λαθρομεταναστών, πού θα έγκλειστούν στα έν λόγω Κέντρα(οί ύπόλοιποι θα συνεχίσουν να άλωνίζουν άνεξέλεγκτοι), θα ζούν εκεί σέ συνθήκες παιδικής κατασκήνωσης μέ δωρεάν διαμονή-διατροφή και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όποια άρρώστεια –και τήν πιο σοβαρή– θα διαγνωσθεί σ' αυτούς. Είναι χαρακτηριστικό

αυτό που είπε η Δήμαρχος της περιοχής Βοΐου Κοζάνης, όπου στήνεται ένα από τα τριάντα (πρός τό παρόν) Κέντρα. Είπε η Δήμαρχος σέ τηλεοπτική έκπομπή, ότι καλύτερα νά βάλουν ἐμᾶς σ' αὐτά τά Κέντρα, διότι θά ἔχουμε ἐξασφαλισμένο φαγητό (τή στιγμή πού ὁ κόσμος ἔξω πεινάει), θά ἔχουμε δωρεάν ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη (τήν ὁποία σήμερα δέν ἔχουν οἱ ἄποροι Ἕλληνες πολίτες, ἀλλ' ἔχουν οἱ λαθρομετανάστες) καί δέν θά πληρώνουμε καί τά χαράτσια τῆς Δ.Ε.Η. Αὐτά εἶπε ἡ Δήμαρχος.

Δηλαδή στήν Ἑλλάδα σήμερα συμφέρει νά εἶσαι λαθρομετανάστης παρά Ἕλληνας

πολίτης! Μετά ἀποροῦν γιά τό 7% πού πῆρε ἡ «Χρυσή Αὐγή» στίς ἐκλογές τῆς 6ης Μαΐου.

Οἱ Γερμανοί ὁμολογοῦν ὅτι κερδίζουν ἀπό τήν κρίση στήν Ἑλλάδα!

Ἦταν ἀποκαλυπτικό τό ρεπορτάζ γερμανικοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ πού ἀναμετέδωσε ἡ τηλεόραση τῆς Ν.Ε.Τ. στίς 22.3.2012. Στό ρεπορτάζ αὐτό Γερμανοί ἀξιωματοῦχοι ὁμολογοῦν ὅτι ἡ χώρα τους κερδίζει «τρελλά λεφτά» ἀπό τούς τοκογλυφικούς τόκους τῶν δανείων πού μᾶς ἔδωσαν «γιά νά μᾶς σώσουν». Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.